

Regeringens proposition med förslag till sjötrafiklag och till vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringens proposition med förslag till sjötrafiklag och till vissa lagar som har samband med den (RP 197/2018 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Kommunikationsutskottet (KoUB 41/2018 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Sjötrafiklag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på farkoster och användningen av dem inom finskt vattenområde. Lagen tillämpas även på virkesflottar samt på föremål som bogseras och på flytande föremål i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om dem i denna lag.

Denna lag tillämpas också på utmärkning av farleder och ledning av sjötrafiken samt på de faranden som ska iakttas i slusskanaler och öppna kanaler och vid trafik via rörliga broar.

Denna lag tillämpas på handelssjöfart och på farkoster som används för handelssjöfart till den del det inte föreskrivs särskilt om dem i sjölagen (674/1994), lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995), lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009), lagen om fartygstrafikservice (623/2005), lagen om transportservice (320/2017) eller någon annanstans i lag.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Förutom i denna lag finns bestämmelser om farkoster som används för annat än handelssjöfart och användningen av dessa även i 10 a, 11 a och 16 kap. i sjölagen, i lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar (1712/2015) och i lagen om fartygstrafikservice samt annanstans i lag.

Utöver vad som föreskrivs i fördraget mellan republiken Finland och Ryska federationen om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal (FördrS 8/2012, nedan *fördraget om Saima kanal*) och utöver vad som gäller enligt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i fördraget med Ryssland om utarrendering av den del av Saima kanal som tillhör Ryssland och av det därtill hörande området till republiken Finland samt om fartygstrafiken genom Saima kanal och om tillämpning av fördraget (104/2011) ska i det utarrenderade området iakttas 1 kap. 14 § 2 och 3 mom., 16—20 §, 21 § 1 och 3—5 mom., 22 §, 31 § 2 mom., 33—38 §, 39 § 2 mom. samt 4 och 6 kap. i denna lag.

2 §

Användning av en farkost som hyresbåt

Om en farkost används som hyresbåt i förtjänstsyfte mot ersättning ska sjölagen tillämpas på hyresbåtsverksamheten.

Om en hyresbåt har hyrts för inrikes fart för utbildning i användning eller framförande av en farkost eller utbildning i anslutning till frivillig sjöräddningsverksamhet tillämpas dock denna lag.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *farkoster* fartyg, fortskaffningsmedel och färdmedel som har kontakt med vattnet och som är avsedda för färd på vatten,

2) *fritidsbåt* varje farkost avsedd för sport- och fritidsändamål med en skrovlängd på minst 2,5 och högst 24 meter, oavsett typ och framdrivningssätt, dock inte vattenskoter,

3) *nöjesfartyg* varje fartyg avsett för sport- och fritidsändamål vars skrovlängd är över 24 meter, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder, och vars bruttodräktighet är under 500,

4) *hyresbåt* en farkost som hyrs ut för sport- och fritidsändamål bemannad, som i annan än reguljär trafik medför högst 12 passagerare och vars skrovlängd är minst 2,5 och högst 24 meter; dock inte en segelbåt med ett skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en farkost med motor vars effekt enligt motortillverkarens uppgift är under 15 kilowatt och skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en vattenskoter och inte heller en roddbåt,

5) *vattenskoter* en farkost avsedd för sport eller fritidsverksamhet, vars längd understiger 4 meter med en motor med ett vattenjetaggregat som främsta drivkälla och som konstruerats för att framföras av en eller flera personer som sitter, står eller står på knä på farkosten,

6) *fartyg* farkoster som har kontakt med vattnet och som är avsedda för färd på vatten,

7) *vajerfärja* färjor som rör sig styrda av en lina eller någon annan av Transport- och kommunikationsverket godkänd ersättande anordning,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

8) *allmän farled* en sådan farled som det är behövligt att hålla öppen för allmän sjötrafik och som i enlighet med vattenlagen (587/2011) fastställts vara en offentlig farled eller allmän lokal farled,

9) *huvudman för en allmän farled* den som enligt ett beslut om inrättande av farled har rätt att bygga eller förbättra en farled,

10) *enskild farled* en annan än en allmän farled eller en kungsådra enligt vattenlagen,

11) *trång farled* alla farleder längs Finlands kust och i de inre farvattnen med undantag av de farleder och farledsavsnitt som finns i öppna och djupa fjärdar,

12) *sjövägsregler* 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977, COLREG-konventionen) jämte ändringar,

13) *ankring* förtöjning av en farkost vid boj eller påle eller med ankare vid bottnen eller i land utan att farkosten ligger vid kaj,

14) *ljus* sådana ljus som används när farkosten är under gång eller ligger för ankar och som behövs för att farkosten ska kunna identifieras,

15) *signalfigurer* sådana signaler som en farkost använder för att signalera om farkostens uppdrag eller begränsade manövreringsförmåga,

16) *farkostens längd* farkostens skrovlängd, i 2 kap. dock farkostens maximala längd.

4 §

Rätt att färdas på vattenområden

Bestämmelser om vars och ens rätt att färdas, tillfälligt ankra, flotta virke och simma i vattenområden finns förutom i denna lag och i fördraget om Saima kanal även i 2 kap. 3 § i vattenlagen.

5 §

Allmänna skyldigheter för dem som använder en farkost

Var och en som använder en farkost ska iaktta den omsorg och försiktighet som omständigheterna kräver och förfara så att han eller hon inte utan tvingande skäl försvårar eller stör andras färd på vatten och inte heller åstadkommer fara eller skada för andra eller fara eller avsevärda eller onödiga olägenheter eller störningar för naturen eller den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt eller enskilt intresse.

Var och en som använder en farkost ska efter förmåga delta i räddningsåtgärder som förutsätts någon annanstans i lag och även i övrigt i de åtgärder som en olycka eller ett tillbud ger anledning till.

6 §

Allmänna krav som gäller den som framför en farkost, befälhavare och överlåtare

En farkost får framföras, styras eller manövreras endast av en person som med hänsyn till förhållandena innehar den ålder och besitter den förmåga och skicklighet som krävs för att han eller hon ska kunna manövrera farkosten. En motordriven farkost som ska registreras får styras eller manövreras endast av en person som har fyllt 15 år.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Om inte annat följer av 6 kap. i sjölagen är det farkostens befälhavare som ansvarar för farkostens gång och säkerhet. Med befälhavare avses den person som de facto styr eller manövrerar farkosten. Om det är oklart vem som är befälhavare ligger befälhavaransvaret i sista hand hos den i trafik- och transportregistret antecknade ägaren till farkosten eller hos den innehavare av farkosten som de facto kan ha styrt eller manövrerat farkosten.

En farkost får inte överlämnas att framföras, styras eller manövreras av någon som inte uppfyller de krav beträffande ålder, förmåga och skicklighet som uppställs i 1 mom. eller hyras ut till en sådan person.

Den som överlämnar eller hyr ut en farkost att framföras, styras eller manövreras av någon annan ska se till att farkosten vid tidpunkten för överlämnandet har en sådan konstruktion, är i ett sådant skick och har sådana övriga egenskaper att den är säker i förhållande till vattenområdet i fråga och de omständigheter som sammanhänger med det, på det sätt som föreskrivs i 107 §, och att mottagaren av farkosten har fått tillräcklig handledning för att trygga säkerheten vid användning.

7 §

Befälhavarens allmänna ansvar

Befälhavaren på en farkost ska se till att

1) farkosten har en sådan konstruktion, är i ett sådant skick och har sådana övriga egenskaper att den är säker i förhållande till den planerade färden och omständigheterna på det sätt som föreskrivs i 107 §,

2) de personer som färdas i farkosten har fått tillräcklig handledning i hur de ska handla på ett säkert sätt ombord,

3) farkosten är försedd med den behövliga utrustning som anges i 108 § och med stöd av den paragrafen, och utrustningen är i skick och lättillgänglig,

4) farkosten är försedd med adekvata sjökort och nautiska publikationer, om den planerade färden förutsätter ruttplanering med anledning av färdens längd eller någon annan motsvarande orsak eller omständighet,

5) personerna på en i 108 § avsedd farkost är iklädda sådana flytredskap som avses i 1 mom. 1 punkten i den paragrafen när vädret, sjögången, farkostens skick eller de övriga omständigheterna så kräver, och

6) de behövliga dokument som avses i 41, 117 och 119 § finns i farkosten.

8 §

Myndigheter som övervakar sjötrafiken

De myndigheter som övervakar sjötrafiken är polisen, Gränsbevakningsväsendet, Tullen och Transport- och kommunikationsverket.

Inom Saima kanals arrendeområde tillämpas bestämmelserna i artikel 6 stycke 2 och artikel 15 stycke 1 i fördraget om Saima kanal.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

9 §

Tjänster för användning av kanaler och rörliga broar

För anordnandet av tjänster för användning av kanaler och rörliga broar ansvarar Trafikledsverket. Trafikledsverket kan ingå avtal med en privat eller offentlig tjänsteleverantör som förbinder sig att tillhandahålla användningstjänster för kanaltrafiken inom ett visst verksamhetsområde.

Användningstjänster ska tillhandahållas jämlikt för alla farkoster. Vid tillhandahållandet av användningstjänster ska kraven på god förvaltning iakttas.

På en person som deltar i att tillhandahålla användningstjänster tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför uppgifter som direkt anknyter till användningstjänster för kanaltrafiken. Bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen (412/1974).

Användningen av kanaler och rörliga broar kan också anordnas som självbetjäning.

2 kap.

Sjötrafikregler och principer för ledning av sjötrafiken

10 §

Iakttagande av sjövägsreglerna

En befälhavare ska iakttä sjövägsreglerna på det öppna havet, i alla sådana farvatten i anslutning till det där högsjöfartyg kan trafikera, och i farlederna för handelssjöfarten. Med farleder för handelssjöfarten avses med stöd av sjölagen fastställda allmänna farleder som i första hand är byggda och avsedda för handelssjöfart.

Sjövägsreglerna ska iakttas på inre farvatten med beaktande av de undantag och tillägg som avses i detta kapitel. Med inre farvatten avses sjöar, åar, älvar och kanaler samt det havsområde vars yttre gräns utgörs av en linje där varje punkt är på två sjömils avstånd från närmaste punkt i den baslinje som utgör gränsen för det inre territorialvattnet mot territorialhavet.

11 §

Iakttagande av sjötrafikreglerna och reglering av sjötrafik

Befälhavaren ska i sjötrafiken följa de sjötrafikregler som avses i detta kapitel, tecken, befallningar eller förbud som ges av en person som övervakar sjötrafiken och tecken som ges av en person som reglerar sjötrafiken samt skyldigheter som anges med sjötrafikmärken eller ljussignaler.

Med en person som övervakar sjötrafiken avses en tjänsteman vid polisen, Gränsbevakningsväsendet, Tullen eller Transport- och kommunikationsverket till vars uppgifter det hör att säkerställa säkerheten och smidigheten i sjötrafiken eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller sköta sådana övervaknings- och regleringsuppgifter som anges i polislagen (872/2011), gränsbevakningslagen (578/2005) eller tullagen (304/2016). Med en person som reglerar sjötrafiken avses någon annan person som polisen, Gränsbevakningsväsendet, Tullen eller räddningsmyndigheten

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

digheterna i ett enskilt fall eller för en viss tid har förordnat att reglera trafiken på grund av en olycka, ett publikevenemang, en tävling eller någon annan motsvarande orsak eller för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet. Under Försvarsmaktens övningar samt i samband med territorialövervaknings- och oljebekämpningsuppdrag kan sjötrafiken även regleras av en militärperson som Försvarsmakten förordnat till uppdraget.

Den som färdas på vatten ska i första hand följa tecken, befallningar eller förbud som ges av en person som övervakar sjötrafiken eller tecken som ges av en person som reglerar sjötrafiken. Skyldigheter som anges med sjötrafikmärken eller ljussignaler ska iakttas, även om detta skulle innebära avvikelser från en sjötrafikregel. En ljussignal är emellertid primär i förhållande till ett sjötrafikmärke.

Den som framför en farkost i ett polis-, tull-, gränsbevaknings- eller räddningsuppdrag eller ett uppdrag för prehospital akutsjukvård och den som framför en farkost som tillhör en sjöräddningsenhet eller Försvarsmakten får, när uppdraget kräver det, med iakttagande av behövlig försiktighet avvika från skyldigheter som anges med sjötrafikmärken eller ljussignaler och andra i detta kapitel avsedda sjötrafikregler med undantag för väjningsplikten. Om omständigheterna kräver det ska särskilda ljud- och ljussignaler därvid ges.

De undantag som avses i 4 mom. gäller även behöriga myndigheter i en annan stat och dem som på Finlands territorium framför en farkost som är registrerad i en annan stat enligt vad som särskilt överenskommits om behörigheten mellan staterna eller vad som särskilt föreskrivs i lag.

12 §

Säker gång och fart

På farkost under gång ska utkik hållas med hjälp av syn och hörsel på behörigt sätt.

Farkosten ska manövreras med iakttagande av gällande hastighetsbegränsning och i rätt vald hastighet med tanke på omständigheterna för att undvika kollision och skada för miljön.

13 §

Risk för och undvikande av kollision

Befälhavaren på en farkost ska bedöma och förhindra risk för kollision och vidta alla åtgärder för att undvika kollision i god tid och på ett säkert sätt.

14 §

Omkörning, möte och väjning

Vid omkörning, möte och väjning ska särskild försiktighet iakttas med beaktande av bestämmelserna i kapitel B i sjövägsreglerna.

Omkörning i kanal är tillåten endast om den framförgående farkostens eller virkesflottens hastighet är betydligt lägre än det upphinnande fartygets högsta tillåtna hastighet. Omkörning i kanal är förbjuden vid väntehamnen vid slussen eller vid en bro.

Då två motordrivna farkoster möts i en trång farled så att de inte kan passera varandra utan fara ska den senast anlända farkosten vänta tills den andra farkosten har passerat. Vid möte med en an-

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

nan motordriven farkost i en farled med strid, på manövreringen inverkan ström, är den farkost som går motströms skyldig att hålla undan för och vänta på den farkost som går medströms. I smala delar av en kanal och i broöppningar där motordrivna farkoster inte kan mötas utan fara ska det fartyg som är på väg upp längs kanalen invänta det nedåtgående fartyget.

Vid passerande av farkost eller flytande föremål, från vilket dykning utförs, ska behörig försiktighet iakttas, och en motordriven farkost ska undvika att förorsaka propellerström.

15 §

Undantag som gäller färd och möten med roddbåtar och under sju meter långa farkoster

Med avvikelse från 14 § ska följande farkoster i allmänna farleder hålla undan för över 12 meter långa farkoster:

- 1) en roddbåt och en med en sådan i fråga om storlek, fart eller annars jämförbar farkost,
- 2) en motordriven farkost med en längd på mindre än 7 meter och en maximihastighet om högst sju knop,
- 3) en segelbåt med en längd på mindre än sju meter som drivs med segelkraft.

16 §

Ankring och förtöjning av farkost och virkesflotte eller annat flytande föremål

Farkoster och virkesflottor eller andra flytande föremål ska ankras och förtöjas så att de inte äventyrar trafiken i en allmän farled.

Ankring och förtöjning av farkost och virkesflotte eller annat flytande föremål är förbjuden

- 1) under korsande ledningar och under broar,
- 2) vid undervattenskablar samt rörledningar och andra dylika,
- 3) i omedelbar närhet av slussportar och broar,
- 4) i områden där mötesförbud och omkörningsförbud råder.

17 §

Ankring och förtöjning av farkost i kanaler och i området kring en rörlig bro

I kanaler och i området kring en rörlig bro är ankring och förtöjning av farkoster och virkesflottor vid strand eller kaj tillåten endast på sådana ställen som angetts med märken och temporärt också annanstans, om detta inte medför olägenhet eller utgör fara för trafiken eller för kanalkonstruktionerna.

Om det finns pollare, ringar, pålar eller andra anordningar för angöring ska de användas. Angöring vid träd, belysningsstolpar, stolpar för trafikmärken eller andra kanalkonstruktioner eller kanalanläggningar som inte avsetts för angöring är förbjuden.

På farkoster och virkesflottor som förtöjts eller ankrats i ett kanalområde eller i området kring en rörlig bro ska fortgående finnas manskap för vakthållning eller eventuell flyttning av farkosten eller flotten, om inte annat har överenskommit med en person som deltar i tillhandahållandet av tjänster för användning av kanaler och rörliga broar eller om inte virkesflotten ligger på ett särskilt hanteringsområde för virkesflottor.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Farkoster får lossas eller lastas och lämna av eller ta ombord passagerare endast på en för ändamålet anvisad plats.

18 §

Stoppande av farkoster och uppvisande av dokument

En person som övervakar eller reglerar sjötrafiken får stoppa en farkost. En person som övervakar sjötrafiken får dels inspektera farkostens konstruktion, utrustning, skick och dokument samt farkostens och dess motors identifieringsuppgifter, dels kontrollera befälhavarens och förarens förmåga, ålder, skicklighet och behövliga kompetens.

En farkost ska, genast när det kan ske säkert, stannas på ett klart iakttagbart stopptecken som visas av en person som övervakar eller reglerar sjötrafiken. Stopptecknet ska ges på det sätt som avses i 53 § eller på något annat lämpligt sätt. När en order att stanna ges med hjälp av ett stopptecken kan ordern vid behov förstärkas med hjälp av en ljudsignal, strålkastarljus, en vit lysraket, ett skott eller på något annat lämpligt sätt.

De dokument som enligt särskilda bestämmelser eller föreskrifter krävs i fråga om en farkosts befälhavare samt i fråga om själva farkosten och dess utrustning ska visas upp för en person som övervakar sjötrafiken på dennas begäran. Om ett sådant dokument saknas är farkostens befälhavare eller innehavare skyldig att inom en av den person som övervakar sjötrafiken utsatt skälig tid visa upp dokumentet för den tillsynsmyndighet som anvisas vid granskningen.

19 §

Förhindrande eller avbrytande av farkosters färd

En person som övervakar sjötrafiken får hindra eller avbryta en farkosts färd eller trafik med en farkost, om farkosten inte uppfyller de krav som anges i 107 eller 108 § eller de föreskrifter som meddelats med stöd av 107 § 3 mom. eller 108 § 4 mom. eller om farkostens fortsatta färd är förknippad med en uppenbar risk för olycka, störande av allmän ordning eller risk för olägenhet för miljön, eller om trafiken tillfälligt har avbrutits eller begränsats med anledning av behövligt byggnadsarbete i en allmän farled, tävlingar eller någon annan motsvarande orsak eller om ett beslut av Transport- och kommunikationsverket om regionala eller farkosttypsspecifika förbud eller begränsningar gäller i vattenområdet. Farkostens befälhavare är då skyldig att stanna farkosten.

Om en farkosts färd hindras eller avbryts ansvarar befälhavaren för farkost som måste bogseras, har ankrats eller lämnats vid en strand eller brygga.

En person som deltar i tillhandahållandet av användningstjänster för kanaltrafik får inom sitt verksamhetsområde på eget initiativ i brådskande fall fatta ett i 1 mom. avsett beslut som gäller i högst ett dygn. Beslutet ska omedelbart meddelas till Transport- och kommunikationsverket, som utan ogrundat dröjsmål ska fatta ett beslut om att avbryta eller fortsätta åtgärden.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

20 §

Flyttning av farkoster

Huvudmannen för en allmän farled får bestämma att en farkost som finns i den allmänna farleden ska flyttas och en person som deltar i tillhandahållandet av användningstjänster får bestämma att en farkost som finns i kanalområdet eller i området för en rörlig bro ska flyttas, om farkosten stör, hindrar eller äventyrar sjötrafiken eller miljön.

21 §

Farkost, del av farkost eller annat gods som sjunkit, fastnat eller driver

Om inte något annat följer av 11 a kap. i sjölagen ska farkostens ägare eller den i vars besittning farkosten eller godset var, så fort som möjligt avlägsna en farkost, del av en farkost eller gods som sjunkit, fastnat eller driver omkring i en farled eller inom något annat område som används för sjötrafik, om farkosten, delen eller godset medför fara eller olägenhet för sjötrafiken. Farkostens ägare eller den i vars besittning farkosten eller godset var, ska vid behov på platsen i fråga sätta upp ett lämpligt tillfälligt märke för att varna sjöfarande.

Farkostens ägare eller den i vars besittning farkosten eller godset var, ska utan dröjsmål anmäla en sådan situation som avses i 1 mom. till nödcentralen, sjöräddningscentralen eller VTS-tjänsteleverantören, som anmäler detta vidare till huvudmannen för farleden och till Transport- och kommunikationsverket.

Om en farkost eller virkesflotte sjunker eller fastnar i en kanal eller annars blir ur stånd att fortsätta färden i kanalen ska dess befälhavare genast anmäla detta till den som tillhandahåller tjänsterna för användning av kanalen, och denna ska anmäla saken vidare till huvudmannen för farleden och till Transport- och kommunikationsverket.

Bestämmelser om skyldigheten att ersätta en skada som orsakas av försummelse av en i 1—3 mom. avsedd åtgärd finns i skadeståndslagen.

Transport- och kommunikationsverket kan på den försumliges bekostnad vidta behövliga åtgärder för att avvärja fara eller avlägsna ett hinder. Transport- och kommunikationsverket har rätt att av polisen, Gränsbevakningsväsendet och Tullen få den handräckning som det behöver.

22 §

Skada som orsakats av en farkost eller virkesflotte

Om en farkost eller virkesflotte har orsakat skada på en kanals eller en rörlig bros konstruktioner, anläggningar, belysning eller utprickning ska befälhavaren utan dröjsmål anmäla skadan till den som tillhandahåller tjänster för användning av kanaler och rörliga broar, och denna ska anmäla saken vidare till huvudmannen för farleden och till Transport- och kommunikationsverket.

Bestämmelser om skyldigheten att ersätta en skada som orsakas av försummelse av en i 1 mom. avsedd åtgärd finns i skadeståndslagen.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Användning av ljus, signalfigurer samt ljud- och ljussignaler

23 §

Ljus, signalfigurer samt ljud- och ljussignaler för farkoster

En farkost ska föra sådana ljus som avses i kapitel C i sjövägsreglerna från solnedgång till soluppgång eller vid nedsatt sikt och i kapitel C avsedda signalfigurer under dagen.

En farkost eller virkesflotte som ligger till ankars på en plats som är skyddad med avseende på trafiksäkerheten, i en båthamn eller på någon annan motsvarande plats har inte skyldighet att visa sådana ljus eller signalfigurer som i kapitel C i sjövägsreglerna föreskrivs för farkoster till ankars.

Farkosten ska i enlighet med kapitel D i sjövägsreglerna avge ljud- och ljussignaler för att väcka andra sjöfarandes uppmärksamhet.

En farkost som används av myndigheter som övervakar sjötrafiken, Försvarmakten, räddningsväsendet eller en sjöräddningsenhet i tjänste- eller larmuppdrag får, under brådskande uppdrag eller när det behövs för att varna den övriga sjötrafiken, föra runtlysande snabblixtljus med blått sken.

24 §

Ljus och signalfigurer för farkost under 12 meter

En motordriven farkost under 12 meter, som saknar mast, ska föra toppljuset minst 0,5 meter över sidoljusen eller de kombinerade sidoljusen.

På farkoster under 12 meter behöver sidoljusen inte vara försedda med skärmar. Även om en sådan farkost inte är manöverfärdig eller är på grund, är den inte skyldig att visa de signalfigurer som i kapitel C i sjövägsreglerna föreskrivs för icke manöverfärdig farkost eller farkost på grund.

25 §

Ljus och signalfigurer för virkesflotte eller annat flytande föremål

När en virkesflotte eller något annat flytande föremål bogseras eller ligger till ankars och inte kan föra i 23 § avsedda ljus eller signalfigurer, ska vitt runtlysande ljus visas i virkesflottens eller föremålets förliga och akterliga delar. Ljuset ska vara synligt minst två nautiska mil. Om längden på den virkesflotte eller något annat flytande föremål som bogseras överstiger 100 meter, ska dylika ljus föras på högst 100 meters avstånd från varandra, om detta är möjligt i praktiken.

Om den virkesflotte eller något annat flytande föremål som bogseras är helt eller delvis osynligt under vattenytan ska det på dagen visas en signalfigur i form av en romb i släpets förliga och akterliga delar. Om längden på en sådan virkesflotte eller ett sådant annat flytande föremål överstiger 100 meter, ska signalfigurerna föras på högst 100 meters avstånd från varandra, om detta är möjligt i praktiken.

På i 1 mom. avsedda virkesflottor eller andra flytande föremål som bogseras och som är helt eller delvis osynliga under vattenytan kan ljus och signalfigurer vid behov placeras på lämpliga flöten eller flottörer som fastgjorts vid virkesflotten eller det flytande föremålet.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

26 §

Ljus för färja

En färja ska visa

- 1) tre röda runtlyssande ljus som monterats i diametralplansriktningen på den plats där de syns bäst, på minst 1 meters avstånd från varandra så att de bildar en liksidig triangel med spetsen uppåt, varvid ljusen ska synas på ett avstånd av minst 1 nautisk mil, samt
- 2) två klotformade signalfigurer, lodrätt ovanför varandra, på ett inbördes avstånd av minst 0,75 meter, varvid den nedre är minst 4 meter över skrovet.

27 §

Ljus för farkost som går med aktern före

En motordriven farkost som är konstruerad så att den även kan gå med aktern före ska vid sådan gång föra i kapitel C i sjövägsreglerna föreskrivna ljus på ett sådant sätt att den faktiska färdriktningen anges.

På dagen ska en i 1 mom. avsedd farkost visa två klotformade signalfigurer med en diameter av minst 0,6 meter, monterade symmetriskt, en på vardera sidan av diametralplanet, minst 2 meter över skorstenen och överbyggnaderna samt minst 3 meter från varandra.

28 §

Signalfigurer för farkost från vilken dykning utförs

Farkoster eller flytande föremål från vilka dykning utförs ska när dykaren är i vattnet visa den internationella signalflaggan A enligt bilaga 2 som en skärm med minst 1 meters höjd, som ska vara belyst om natten. När signalfiguren visas ska man försäkra sig om att den är synlig runt hela horisonten.

29 §

Signalfigurer för farkost under 20 meter

På en farkost under 20 meter får mindre signalfigurer och kortare inbördes lodräta avstånd mellan signalfigurerna användas än vad som föreskrivs i bilaga I till sjövägsreglerna.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de tekniska detaljerna i fråga om de signalfigurer som avses i 1 mom.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

30 §

Ljus och signalfigurer för farkost under sju meter

En farkost under sju meter på vars skrov eller däckshus det inte finns någon lämplig plats för montering av sidoljus på minst 1 meters höjd från farkostens vattenlinje får i stället för sådana ljus som föreskrivs i kapitel C i sjövägsreglerna visa runtlysande vitt ljus.

En farkost under sju meter är, med undantag för en maskindriven farkost med hissade segel, inte skyldig att visa de signalfigurer som föreskrivs i kapitel C i sjövägsreglerna.

31 §

Ljudsignaler i trånga farleder

När en farkost enligt kapitel D i sjövägsreglerna ska vara utrustad med vissla ska den före ankomsten till en i 14 § 3 mom. avsedd trång farled, på en halv nautisk mils avstånd avge ett långt signalljud med visslan. En farkost som redan är i farleden ska svara på detta genom att med vissla i hastig följd avge minst fem korta signalljud.

När en farkost eller en virkesflotte anlöper en hamn eller en kaj vid en kanal eller avgår därifrån ska navigeringsåtgärderna vid behov meddelas andra trafikanter i närheten genom följande ljudsignaler med vissla:

- 1) tre långa och en kort ljudsignal vid ändring av kurs mot styrbord, samt
- 2) tre långa och två korta ljudsignaler vid ändring av kurs mot babord.

32 §

Ljudsignaler för mudderverk

När sikten är begränsad ska mudderverk, annan farkost eller annat flytande föremål som används vid undervattensarbete eller liknande arbete och som har förankrats eller förtöjts så att den övriga sjötrafiken hindras eller försvåras, med vissla avge en sådan ljudsignal som farkoster till ankars ska avge enligt kapitel D i sjövägsreglerna, samt omedelbart därefter

- 1) en serie av minst sex enkelslag med fartygsklockan, om de kan passeras som om dess läge utmärkts med styrbordsmärke, nordmärke eller västmärke, eller
- 2) en serie av minst sex dubbelslag med fartygsklockan, om de kan passeras som om dess läge utmärkts med babordsmärke, sydmärke eller ostmärke.

Särskilda bestämmelser om sjötrafik i kanaler och via rörliga broar

33 §

Förfaranden som ska iakttas i trafik längs kanaler och via rörliga broar

Den som färdas med en farkost i kanaler eller via rörliga broar ska iakttä den omsorg och försiktighet som förutsätts enligt 5 § samt de förfaranden för ankomst, körordning och slussning som gäller i fråga om kanaler och rörliga broar.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Det är förbjudet att simma i kanaler och vid rörliga broar.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om ankomsten till kanaler och rörliga broar och om de förfaranden som ska iakttas i fråga om dessa samt om de krav som gäller i fråga om användningen av farkoster och deras utrustning.

34 §

Framförande av segelbåt inom Saima kanals arrendeområde

En farkost försedd med segel får framföras i Saima kanal endast med maskinkraft eller på bogsar med bärgade segel.

35 §

Hastighetsbegränsning för trafik längs kanaler och via rörliga broar

Den allmänna hastighetsbegränsningen i slusskanaler och öppna kanaler samt i trafik via rörliga broar är nio kilometer i timmen, om inte Transport- och kommunikationsverket bestämmer något annat.

De platser där hastighetsbegränsningarna börjar och upphör anges med hastighetsbegränsningsmärken.

Hastighetsbegränsningarna gäller inte farkoster som deltar i livräddning eller farkoster som används av myndigheter i brådsakande tjänsteuppdrag, förutsatt att behövlig försiktighet iakttas vid användningen av farkosten.

36 §

Anmälan av uppgifter om farkost som används för handelssjöfart i kanalområden

Befälhavaren på en farkost som används för handelssjöfart ska på begäran till den som tillhandahåller användningstjänster i kanaler och vid rörliga broar anmäla uppgifterna om farkosten, dess rutt och last eller uppgifterna om en virkesflotte som befälhavaren ansvarar för när den trafikerar i kanalområden.

37 §

Tobaksrökning och hantering av öppen eld

Tobaksrökning och hantering av öppen eld är förbjuden i närheten av farkoster som transporter sprängämnen, brännbara vätskor eller andra eldfarliga ämnen.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

38 §

Trafik som avstannar eller blir långsammare

De som trafikerar längs kanaler och via rörliga broar har inte rätt att av finska staten få ersättning om trafiken avstannar eller blir långsammare på grund av stockning, olyckshändelser, skada på kanal eller rörlig bro, nödvändiga reparationer, vattenavledning eller av andra liknande skäl.

39 §

Kanalavgifter

Inga avgifter, ersättningar eller arvoden tas ut för användningen av kanalerna under deras fastställda öppettider.

Angående tillståndavgifterna i Saima kanal samt arvoden för öppnande av kanaler och rörliga broar under annan tid än de meddelade öppettiderna föreskrivs särskilt.

3 kap.

Särskilda behörighetskrav som gäller vid färd på vatten

40 §

Krav som ställs på befälhavare på en viss typ av farkost

Befälhavaren på en sådan typ av farkost som på grundval av farkostens slag, storlek, användningsändamål eller det område där den färdas bedöms medföra fara för någon annans hälsa eller för miljön ska ha fyllt 18 år och ha visat sig besitta de kunskaper och den förmåga som krävs för framförandet av en sådan farkost.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om en farkosts slag, storlek, användningsändamål och färdområde enligt 1 mom. och om de krav som ställs på farkostens befälhavare.

41 §

Behörighetskrav för befälhavare på nöjesfartyg

Befälhavaren på ett nöjesfartyg ska ha fyllt 18 år och ha ett internationellt förarbrev för fritidsbåt.

Villkor för erhållande av internationellt förarbrev för fritidsbåt är

- 1) minst 16 års ålder,
- 2) minst ett gällande körkort i grupp 1 enligt körkortslagen (386/2011) eller ett läkarintyg över att minst de krav på förarens hälsotillstånd som gäller för grupp 1 har uppfyllts,
- 3) att den sökande uppfyller examenskraven i resolution nr 40, som meddelats av arbetsgruppen för trafik på inlandsfarvatten vid FN:s ekonomiska kommission för Europa.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Den som ansöker om förarbrev för fritidsbåt ska visa att han eller hon uppfyller de examenskrav som avses i 2 mom. 3 punkten

1) genom ett intyg över teoretiskt båt-kunskande utfärdat av en sådan båtorganisation eller ett sådant sjöfartsläroverk som följer upp sin utbildningsverksamhet och certifiering genom ett kvalitetssystem och vars kvalitetssystem för utbildningsverksamhet och certifiering, på ett sätt som Transport- och kommunikationsverket godkänt, har varit föremål för extern utvärdering högst fem år innan intyget daterats,

2) genom ett sådant förarbrev som avses i 99 § i lagen om transportservice eller något annat högre behörighetsbrev för däcksbefäl som är avsett för yrkesmässig sjöfart, eller

3) genom ett prov som avläggs på Transport- och kommunikationsverket och

4) genom ett intyg över praktiskt båt-kunskande utfärdat av en i 1 punkten i detta moment avsedd båtorganisation eller ett sjöfartsläroverk.

Det internationella förarbrevet för fritidsbåt ska medföras i original ombord på farkosten.

Transport- och kommunikationsverket får meddela föreskrifter om uppfyllande av de examenskrav som avses i 2 mom. 3 punkten.

42 §

Personer som reglerar sjötrafiken

En i 11 § 2 mom. avsedd person som reglerar sjötrafiken ska ha fyllt 18 år. Han eller hon ska ge sitt samtycke till uppdraget och få de anvisningar som uppdraget förutsätter.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den som förordnats att reglera sjötrafiken när han eller hon sköter uppdraget. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

43 §

Användare av radiosändare på farkost

Bestämmelser om det radiotillstånd som krävs för användning och innehav av radiosändare för maritim kommunikation och det behörighetsbevis som krävs för användning av sändare finns i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014).

44 §

Ansökan om och beviljande av internationellt förarbrev för fritidsbåt

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan sådana internationella förarbrev för fritidsbåt som avses i 41 § och lagrar uppgifterna om förarbreven i det trafik- och transportregister som avses i lagen om transportservice. För att förarbrev för fritidsbåt ska beviljas förutsätts att den sökande uppfyller de krav som anges i 41 §.

Ansökan om förarbrev för fritidsbåt ska innehålla alla uppgifter och utredningar som behövs för beviljande av förarbrev för fritidsbåt samt ett passfoto. Om den sökande ansöker om förarbrev för fritidsbåt för första gången ska han eller hon kunna styrka sin identitet på ett tillförlitligt sätt.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

45 §

Giltigheten hos och förnyande av internationellt förarbrev för fritidsbåt

Internationellt förarbrev för fritidsbåt är i kraft tills vidare.

Om ett förarbrev för fritidsbåt har beviljats för viss tid och innehavaren vill förlänga dess giltighet ska han eller hon ansöka om förarbrev på nytt och till Transport- och kommunikationsverket lämna in en kopia av det körkort eller läkarintyg som avses i 41 § 2 mom. samt en kopia av det tidigare förarbrevet för fritidsbåt.

Om ett internationellt förarbrev för fritidsbåt förkommit eller förstörts kan ett nytt förarbrev beviljas utan utredning om hälsotillstånd och uppfyllande av examenskrav.

46 §

Behörighetskrav för förare av hyresbåt

Bestämmelser om behörighetsbrev för förare av hyresbåt finns i 102 § i lagen om transportservice.

4 kap.

Utmärkning av farleder och reglering av sjötrafik

Säkerhetsanordningar för sjöfart

47 §

Säkerhetsanordningar för sjöfart

En säkerhetsanordning för sjöfart är en konstruktion och anordning som placerats på ett vattenområde eller en strand för utmärkning av en farled eller för reglering och tryggnad av sjötrafiken i övrigt.

Fasta säkerhetsanordningar är elektroniska positionsbestämningsstationer och positionsbestämningsanordningar, radarmärken, havsfyrar, ens- och sektorfyrar, ensmärken, randmärken, kummel och andra igenkänningsmärken samt övriga med dessa jämförliga fasta anordningar.

Flytande säkerhetsanordningar är bojar, remmarbojar och remmare.

48 §

Meddelande av föreskrifter om säkerhetsanordningar

Transport- och kommunikationsverket får meddela föreskrifter

1) om utmärkning och belysning av farleder samt det utprickningssystem som ska användas,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

2) om benämningarna på de säkerhetsanordningar för sjöfart och på övriga anordningar som används vid utmärkning av farleder samt om anordningarnas konstruktion, om vad de anger samt om deras färg- och ljuskaraktärer, samt

3) om uppförande, utsättning, ändring och avlägsnande av säkerhetsanordningar för sjöfart samt om när dessa är i funktion.

49 §

Fastställande av allmän farled samt placering och avlägsnande av säkerhetsanordning

Utöver vad som i 10 kap. 2—4 § i vattenlagen föreskrivs om inrättande av allmän farled och om placering av säkerhetsanordningar i 5 § ska tillstånd för placering av säkerhetsanordning sökas hos Transport- och kommunikationsverket. Ansökan ska godkännas om farleden och dess säkerhetsanordningar inte äventyrar trafiksäkerheten och om uppgifterna om dem är tillräckliga och ändamålsenliga. I beslutet ska anges villkoren för inrättandet, placeringen och underhållet av farleden och dess säkerhetsanordningar. Huvudmannen för farleden ska lämna uppgifterna om farleden och dess säkerhetsanordningar samt placeringen av dessa till Transport- och kommunikationsverket, som för in dem i informationssystemen och på sjökorten. Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas och hur de ska förmedlas.

Den som erhåller ett i 1 mom. avsett farledsbeslut får inte utan tillstånd från Transport- och kommunikationsverket ändra eller avlägsna en säkerhetsanordning för sjöfart som placerats eller byggts med stöd av farledsbeslutet.

Om en säkerhetsanordning som avses i ett sådant beslut om farled som avses i 1 mom. är bristfällig eller vilseledande ska Transport- och kommunikationsverket uppmana den underhållsskyldiga att reparera anordningen inom utsatt tid. Om anordningen trots uppmaning inte repareras kan Transport- och kommunikationsverket reparera den på den underhållsskyldigas bekostnad.

Vid utmärkning av enskilda farleder får man inte använda sådana säkerhetsanordningar för sjöfart som är avsedda för utmärkning av allmänna farleder.

50 §

Vilseledande ljus eller anordning

I närheten av en farled eller annat sjötrafikområde får inte placeras sådana reklamljus, signal-ljus eller andra anordningar som på ett vilseledande sätt liknar någon säkerhetsanordning för sjöfarten eller som annars kan medföra fara för sjöfarten.

51 §

Fastgöring i säkerhetsanordning

Det är förbjudet att i en säkerhetsanordning för allmänna farleder fastgöra en farkost, ett fängstredskap eller något annat föremål som äventyrar säkerhetsanordningens funktion.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

52 §

Säkerhetsanordning ur funktion

Om en säkerhetsanordning för sjöfart som är avsedd för utmärkning av allmän farled inte fungerar på uppgett sätt eller om en sådan anordning har försvunnit, blivit skadad, förskjutits från sin plats eller av någon annan orsak är vilseledande, ska var och en som upptäcker detta anmäla det till Transport- och kommunikationsverket.

Stopptecken, sjötrafikmärken och ljussignaler som används i regleringen av sjötrafik

53 §

Stopptecken som ges till farkoster

Med stopptecken avses genom syn-, hörsel- och radioförbindelsebaserade medel givna internationella stopptecken samt en särskild stoppmärkesplatta (figur 1) och ett rött blinkande ljus som ges samtidigt med ett blått blinkande larmljus. Av de internationella stopptecknena ska i första hand användas bokstaven L, vilken som signalflagga är indelad i gula och svarta fält (figur 2), och som morsetecken kort-lång-kort-kort (.-..) Stoppmärkesplattan i figur 1 kan vara försedd med ordet STOP eller en märkning som anger en viss myndighet. Den synliga baksidan av plattan ska vara grå, om inte plattan anger förbud i bägge riktningarna. Plattan ska ha en reflekterande yta i avsedd färg och enligt behov förses med belysning.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om andra än internationella stoppteckens placering, färger, konstruktion och dimensionering.

Figur 1. Exempel på stoppmärkesplatta

Figur 2. L-flagga

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

54 §

Placering av sjötrafikmärken och ljussignaler

Vid placeringen av sjötrafikmärken och ljussignaler iakttas vad som i 10 kap. 5 § i vattenlagen bestäms om rätt för den som är huvudman för en allmän farled att i vattendraget eller på dess strand placera ut säkerhetsanordningar för sjöfarten.

För placeringen av sjötrafikmärken och ljussignaler i en allmän farled ansvarar huvudmannen för farleden, och för placeringen av sjötrafikmärken och ljussignaler i områden utanför en allmän farled ansvarar kommunen. För placeringen av märken som betecknar begränsad segelfri höjd, luftledningsmärken samt kabel- och ledningstavlor inklusive riktmärken ansvarar den som äger luftledningen, kabeln, ledningen eller den konstruktion som begränsar den segelfria höjden.

Transport- och kommunikationsverket ska informeras om var sjötrafikmärken och ljussignaler placerats inklusive lokaliseringssuppgifter. Transport- och kommunikationsverket kan avlägsna eller flytta ett sjötrafikmärke eller en ljussignal som satts ut på en oändamålsenlig plats.

Om en i 2 mom. avsedd aktör inte har placerat ut ett sjötrafikmärke eller en ljussignal eller om ett sjötrafikmärke eller en ljussignal som denna placerat ut uppvisar brister eller är vilseledande, ska Transport- och kommunikationsverket uppmana aktören i fråga att inom en utsatt tid placera ut eller korrigera sjötrafikmärket eller ljussignalen. Om sjötrafikmärket eller ljussignalen trots uppmaning inte placeras ut eller korrigeras kan Transport- och kommunikationsverket placera ut eller korrigera sjötrafikmärket eller ljussignalen på denna aktörs bekostnad.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som enligt 3 mom. ska lämnas till det och hur de ska förmedlas.

55 §

Ljussignal

Sjötrafiken kan regleras med ljussignaler på kanaler och vid rörliga broar, i trånga passager, i skarpa krökar, på landsvägsfärjeplatser, i korsningar mellan isvägar och farleder och i hamnområden.

Ljussignalerna ska monteras på svarta fondskivor som är fästa på hamn-, sluss- eller brokonstruktionerna eller placerade på högra sidan om farleden i förhållande till färdriktningen.

Ljussignalerna har följande innebörd (bilaga 1, bild 1):

- 1) Två röda fasta ljus bredvid varandra: Genomfart förbjuden.
- 2) Ett rött fast ljus: Genomfart förbjuden.
- 3) Två gröna fasta ljus bredvid varandra: Genomfart tillåten.
- 4) Ett grönt fast ljus: Genomfart tillåten. Eventuella trafikrestriktioner tillkännages med särskilda signaler.
- 5) Ett blått blinkljus: Den segelfria höjden har begränsats på grund av stängd rörlig bro eller port som begränsar den segelfria höjden. Farkoster som är högre än den tillåtna segelfria höjden, som anges med ett sådant trafikmärke på bron eller porten som överensstämmer med figuren i 81 §, får inte passera. Farkosterna är själva ansvariga för att deras masthöjd är adekvat.
- 6) Ett vitt fast ljus: En anländande farkost eller virkesflotte har observerats men ska invänta anvisningar.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

7) Ett vitt blinkljus: En anländande farkost eller virkesflotte har observerats. Slussen eller farleden görs klar och farkosten eller virkesflotten kan bereda sig på passage.

8) Ett gult blinkljus: Slussen, den rörliga bron eller en korsning mellan isväg och farled eller någon annan särskild plats i farleden är obemannad eller fungerar enligt självbetjäningsprincipen. Genomfart är tillåten på eget ansvar med iakttagande av försiktighet. Eventuella trafikrestriktioner tillkännages med särskilda signaler eller trafikmärke.

56 §

Placering och utformning av sjötrafikmärken

Sjötrafikmärken ska placeras så att de är lätta att upptäcka och inte stör trafiken.

Den synliga baksidan av ett sjötrafikmärke ska vara grå, om inte märket anger förbud, påbud eller information i bägge riktningarna.

Sjötrafikmärkena ska ha en reflekterande yta i avsedd färg och enligt behov förses med belysning.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om sjötrafikmärkens och ljussignalers placering, färger, konstruktion och dimensionering.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om utmärkning av ledningar, kablar och andra motsvarande konstruktioner och anordningar som är placerade i eller ovanför vattendrag.

57 §

Sjötrafikmärkens verkningsområde

Ett sjötrafikmärkes verkningsområde börjar vid märket, om inte något annat har preciserats med hjälpmärken eller på något annat särskilt sätt. Verkningsområdet utsträcker sig till det märke som anger att det förbud, påbud eller den begränsning som har angetts med märket upphör. Om inget ovan avsett märke eller något hjälpmärke särskilt utvisar var verkningsområdet upphör fortsätter verkningsområdet fram till det motsvarande märket som har satts upp för trafiken i motsatt riktning.

58 §

Kategorier av sjötrafikmärken

Sjötrafikmärkena består av

- 1) förbudsmärken,
- 2) påbudsmärken,
- 3) begränsningsmärken,
- 4) varningsmärken,
- 5) informationsmärken,
- 6) hjälpmärken,
- 7) kabel- och ledningstavlur samt riktmärken.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

59 §

Förbudsmärken

Ett förbudsmärke informerar sjötrafikanterna om att något är förbjudet.

Förbudsmärket är kvadratformat. Det kantas av en röd bård. I märkets vita mittfält finns det en figur eller beteckning i svart som anger förbudets art, och ett rött streck löper diagonalt över det vita fältet.

60 §

Påbudsmärken

Påbudsmärken ålägger sjötrafikanterna att agera på det sätt som märket anger.

Påbudsmärket är kvadratformat. Det kantas av en röd bård. I märkets vita mittfält finns det en figur eller beteckning i svart som anger påbudets art.

61 §

Begränsningsmärken

Ett begränsningsmärke begränsar sjötrafikanternas agerande.

Begränsningsmärket är kvadratformat. Det kantas av en röd bård. I märkets vita mittfält finns det en figur eller beteckning i svart som anger begränsningens art.

62 §

Varningsmärken

Varningsmärken används för att markera sådana ställen i vattenområdet som är farliga för sjötrafiken.

Varningsmärket är kvadratformat. Det kantas av en röd bård. I märkets vita mittfält finns det en figur eller beteckning i svart som anger varningens art.

63 §

Informationsmärken

Informationsmärken används för att ge sjötrafikanterna behövlig information.

Informationsmärket är kvadratformat, med en vit figur eller beteckning på blå botten som utvisar informationens art.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

64 §

Hjälpmärken

I kombination med förbuds-, påbuds-, begränsnings-, varnings- eller informationsmärken kan en rektangulär, vit tilläggsskylt användas som hjälpmärke för att förtydliga huvudmärkets syfte eller objekt.

65 §

Kabel- och ledningstavlor samt riktmärken

En kabel- och ledningstavla och ett riktmärke utvisar den plats i en farled eller ett annat vattenområde där en kabel eller ledning är nedsänkt i vattnet.

Förbudsmärken

66 §

Förbud mot ankring

Märket för förbud mot ankring förbjuder ankring samt draggning av ankare, vajrar och kättingar inom ett område som sträcker sig 100 m i vardera riktningen från märket. Märket placeras på vardera sidan av farleden på en plats där ankring är förbjuden på grund av en undervattenskabel eller undervattenskonstruktion, så att det är synligt i båda färdriktningarna. På märket finns en figur som föreställer ett ankare (figur 3).

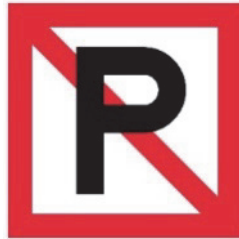

Figur 3. Förbud mot ankring

67 §

Angöringsförbud

Angöringsförbudsmärket förbjuder ankring och angöring vid strand, kaj eller brygga inom ett verkningsområde som anges med hjälpmärke. På märket finns bokstaven P (figur 4).

Figur 4. Angöringsförbud

68 §

Förbud mot förtöjning

Märket som anger förbud mot förtöjning förbjuder farkoster och virkesflottar att förtöja vid strand, kaj eller brygga 50 m i vardera riktningen från märket, om inte ett annat verkningsområde har angetts med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer en pollare och en lina (figur 5).

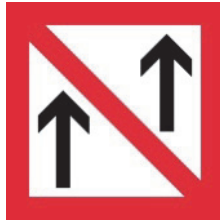
Figur 5. Förbud mot förtöjning

69 §

Omkörningsförbud

Omkörningsförbudsmärket anger förbud mot omkörning av farkoster och virkesflottar.

Märket placeras på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen. På märket finns två likriktade pilar (figur 6).

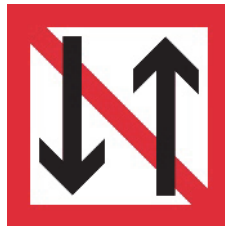

Figur 6. Omkörningsförbud

70 §

Mötesförbud

Mötesförbudsmärket förbjuder både möte mellan farkoster och all omkörning på farledsavsnittet mellan mötesförbudsmärket och motsvarande märke i motsatt riktning eller märket som anger att mötesförbudet upphör, om inget annat märkts ut om förbudsområdet. Förbudet gäller inte vid möte med virkesflotte eller farkost med en längd under 20 meter, om inga hinder finns för farkosternas fria fart. Märket placeras på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen. På märket finns två pilar som pekar i motsatta riktningar (figur 7).

Figur 7. Mötesförbud

71 §

Förbjudet att orsaka svall

På verkningsområdet för ett märke som anger förbud mot att orsaka svall ska sjötrafikanten reglera farkostens fart så att inte för stort svall eller annan sugeffekt uppstår som kan åsamka skada på stationära eller rörliga farkoster, konstruktioner, omgivningen i övrigt eller påverka användningen av vattendraget. Farkosten ska ändå kunna framföras i den fart som krävs för att bibehålla en säker manöverförmåga. Märkets verkningsområde preciseras vid behov med hjälp-ärke. På märket finns en figur som föreställer svallvågor (figur 8).

Figur 8. Förbjudet att orsaka svall

72 §

Förbud mot vattenskidåkning

Ett märke som anger förbud mot vattenskidåkning innebär att vattenskidåkning är förbjuden. Märkets verkningsområde preciseras vid behov med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer en vattenskidåkare (figur 9).

Figur 9. Förbud mot vattenskidåkning

73 §

Förbud mot brädsegling

Ett märke som anger förbud mot brädsegling innebär att brädsegling är förbjuden. Märkets verkningsområde preciseras vid behov med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer en brädseglare (figur 10).

Figur 10. Förbud mot brädsegling

74 §

Förbud mot användning av motor

Ett märke som anger förbud mot användning av motor förbjuder framförande av farkost med hjälp av motorkraft. Vid behov preciseras trafikbegränsningarna och märkets verkningsområde med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer en propeller (figur 11).

Figur 11. Förbud mot användning av motor

75 §

Förbud mot vattenskoteråkning

Ett märke som anger förbud mot vattenskoteråkning förbjuder åkning med vattenskoter eller någon annan motsvarande farkost. Märkets verkningsområde preciseras vid behov med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer vattenskoteråkning (figur 12).

Figur 12. Förbud mot vattenskoteråkning

76 §

Simning förbjuden

Simförbudsmärket förbjuder simning i vattenområdet. Märkets verkningsområde preciseras vid behov med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer en simmare och vågor (figur 13).

Figur 13. Simning förbjuden

Påbudsmärken

77 §

Stoppmärke

Stoppmärket används i kombination med ljussignaler för att ange var farkostens eller virkesflottens förstäv senast ska stanna då ljussignalerna anger körförbud. I märkets mittfält finns ett vågrätt streck. Märket kan placeras, beroende på terrängen eller konstruktionerna på väntplatsen, på farledens högra eller vänstra sida i förhållande till färdriktningen (figur 14).

Figur 14. Stoppmärke

78 §

Påbud om ljudsignal, signalart

Vid ett märke som anger påbud om ljudsignal ska farkosten avge ljudsignal, vars art anges med ett hjälpmärke. I märkets mittfält finns en cirkel. Märket placeras på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen (figur 15).

Figur 15. Påbud om ljudsignal

79 §

Påbud om anrop

Vid märket för påbud om anrop ska farkosten ta kontakt per radiotelefon såsom märket visar. På märket finns en bokstavsförkortning för typen av radiotelefon och anropskanalens nummer anges nedanför. Behövliga ytterligare kontaktanvisningar anges med hjälpmärke. Märket placeras på ett synligt ställe i förhållande till färdriktningen (figur 16).

Figur 16. Påbud om anrop

Begränsningsmärken

80 §

Hastighetsbegränsning

Hastighetsbegränsningsmärket anger den högsta tillåtna hastigheten i kilometer i timmen (km/h). Ett preciserat verkningsområde för hastighetsbegränsningen eller hastighetsbegränsningen i knop (knots) anges vid behov med hjälpmärke. Ett märke som gäller en farled ska, om möjligt, placeras på högra sidan av farleden i förhållande till färdriktningen (figur 17).

Figur 17. Hastighetsbegränsning

81 §

Begränsad segelfri höjd

Märket för begränsad segelfri höjd anger att den segelfria höjden är begränsad vid märket eller på ett farledsavsnitt som är markerat med sådana märken. Siffrorna i märkets mittfält anger den högsta tillåtna segelfria höjden i meter (figur 18). Vid märkets övre kant finns en nedåtppekande triangel. Märket kan placeras antingen på farledens högra sida i förhållande till färdriktningen eller på vardera sidan, utom vid broar, där det fästs på brobalken. I fråga om luftledningarna kan märket fästas direkt på ledningen. Om märket är försett med ett hjälpmärke som anger den riktning i vilken begränsningen gäller (figur 34), utvisar märket den högsta tillåtna segelfria höjden i den angivna riktningen.

Figur 18. Begränsad segelfri höjd

82 §

Begränsat djup

Märket för begränsat djup anger att leddjupgåendet är begränsat vid märket eller på ett farledsavsnitt som är markerat med sådana märken. Siffrorna i märkets mittfält anger det maximala leddjupgåendet i meter. Vid märkets nedre kant finns en uppåtpekande triangel (figur 19).

Figur 19. Begränsat djup

83 §

Begränsad bredd

Märket för begränsad bredd anger att farkostbredden är begränsad vid ett dylikt märke eller på ett farledsavsnitt som är markerat med sådana märken. Siffrorna i märkets mittfält anger den maximala farkostbredden i meter. Trianglar vid märkets vänstra respektive högra kant pekar in mot de siffror som anger största tillåtna farkostbredd. Märket kan placeras på farledens högra eller vänstra sida i förhållande till färdriktningen (figur 20).

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Figur 20. Begränsad bredd

Varningsmärken

84 §

Allmänt varningsmärke

Det allmänna varningsmärket anger att särskild försiktighet ska iakttas i sjötrafik i märkets närhet. Orsaken till varningen samt preciseringar av dess verkningsområde anges vid behov med hjälpmärke. I märkets mittfält finns ett lodrätt streck (figur 21).

Figur 21. Allmänt varningsmärke

85 §

Kraftig ström och strömriktning

Märket för kraftig ström varnar om att det efter märket förekommer strömning i farleden, vilket inverkar störande på farkostens navigering. Strömriktningen anges vid behov med hjälpmärke. I märkets mittfält finns en figur som föreställer strömning. Märket kan placeras på farledens högra eller vänstra sida i förhållande till färdriktningen (figur 22).

Figur 22. Kraftig ström och strömriktning

86 §

Farledskant

Farledskantsmärket varnar om farledskant och anger farledskantens avstånd från märket. Den vida triangeln i märkets mittfält anger den vinkelräta riktningen till farledens kant och siffrorna i triangeln anger avståndet i meter mellan farledskanten och märket (figur 23).

Figur 23. Farledskant

87 §

Varning om badplats

Ett märke för varning om badplats används för att varna om en badplats. På märket finns en figur som föreställer huvudet på en badande och vågor (figur 24).

Figur 24. Varning om badplats

Informationsmärken

88 §

Angöring tillåten

Angöringsmärket anger kajer och andra platser som reserverats för angöring. Angöring av farkost och virkesflotte vid strand eller, om detta inte är möjligt, ankring av dessa är tillåten på den sida av farleden där märket har placerats. På märket finns bokstaven P (figur 25). Märket kan försees med hjälpmärke enligt figur 34 som utvisar den riktning i vilken huvudmärket gäller.

Figur 25. Angöring tillåten

89 §

Förtöjning tillåten

Förtöjningsmärket anger att förtöjning är tillåten för farkoster och virkesflottar vid strand eller kaj invid märket och 50 meter i vardera riktningen från märket, om inte verkningsområdet angetts på annat sätt med hjälpmärke. På märket finns en figur som föreställer en pollare och en lina (figur 26).

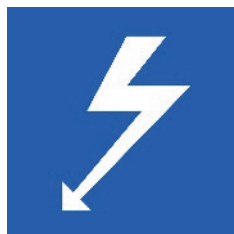

Figur 26. Förtöjning tillåten

90 §

Luftledning

Luftledningsmärket anger den punkt där en luftledning korsar farleden. Märket kan placeras antingen på farledens högra sida i förhållande till färdriktningen eller på vardera sidan av farleden på den punkt där ledningen korsar farleden. Märket är försett med en figur som föreställer en blixtnedslag (figur 27). Märket används i kombination med märket begränsad segelfri höjd, som placeras ovanför luftledningsmärket. Om flera luftledningar förekommer i närheten av varandra, utmärks de yttersta ledningarna med en kombination av märket för begränsad segelfri höjd och märket för luftledning, och eventuellt dessutom med en hjälpskylt. I detta fall anges den säkra segelfria höjden under den lägsta luftledningen på märket för begränsad segelfri höjd. Luftledningsmärket används inte i kombination med märket för begränsad segelfri höjd då detta fästs på luftledningen.

Figur 27. Luftledning

91 §

Telefon

Telefonmärket anger att det finns en telefon för allmänheten. På märket finns en figur som föreställer en telefon (figur 28). Märket kan förses med en hjälpskylt enligt figur 35 som anger på vilken plats eller på vilket avstånd telefonen finns.

Figur 28. Telefon

92 §

Korsande färjled

Märket för korsande färjled anger att vattenområdet och möjligen också en farled på området korsas av en färjled. På märket finns en figur som föreställer en färja. Om färjan är linstyrd är märket även försett med ett vitt streck som föreställer en vajer (figur 29). Därtill kan en hjälpskylt med texten "Se upp för vajern" användas i samband med märket. Om färjan är frigående saknar märket det streck som föreställer vajern (figur 30). Om färjleden korsar en farled som används för handelssjöfart används därtill ett märke enligt figur 15 (påbud om ljudsignal), som med hjälpskylt fästs överst. Märkena placeras på en synlig plats och på ett tillräckligt avstånd från den plats där farleden korsas av färjleden, så att farkosterna vid behov hinner stanna. Om färjleden korsar en grund farled, eller om ingen allmän farled korsar färjleden, kan de märken som utvisar färjledskorsningen alternativt placeras i ändan av bryggorna.

Figur 29. Korsande färjled (vajerfärja)

Figur 30. Korsande färjled (fritt gående)

93 §

Anropsställe

Märket för anropsställe anger att det från farleden är möjligt att ta kontakt per radiotelefon på den anropskanal som märket anger. På märket finns en bokstavsförkortning för typen av radiotelefon och anropskanalens nummer anges nedanför (figur 31). Märket placeras på ett synligt ställe i förhållande till färdriktningen.

Figur 31. Anropsställe

94 §

Dricksvatten

Ett dricksvattenmärke anger att det finns tillgång till en vattenpost. På märket finns en figur som föreställer en vattenkran (figur 32). Märket kan också förse med ett hjälpmärke som anger var vattenposten är belägen.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Figur 32. Dricksvatten

95 §

Förbud, påbud eller begränsning upphör

Märket för upphörande anger att ett förbud, ett påbud eller en begränsning upphör. På märket finns ett diagonalt streck (figur 33). Märket placeras på högra sidan av farleden i färdriktningen eller på baksidan av ett märke som utvisar förbud, påbud eller begränsning och som är avsett för den motsatta färdriktningen.

Figur 33. Förbud, påbud eller begränsning upphör

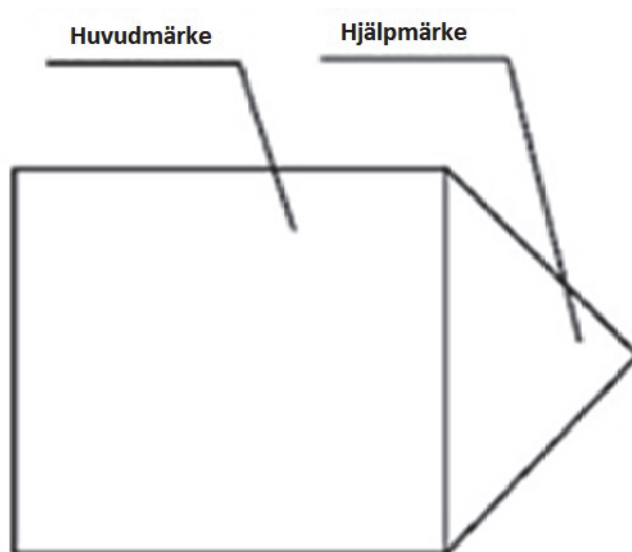
Hjälpmärken

96 §

Hjälpmarke som anger den riktning i vilken huvudmärket gäller

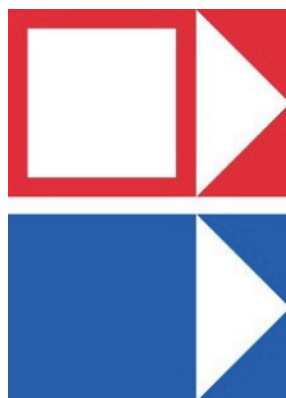
Verkningsriktningsmärket anger i vilken riktning huvudmärket gäller. Märket är en rätvinklig triangel vars räta vinkel pekar i den riktning som märket gäller (figur 34a). Märkestriangelns vertikala sida är lika hög som huvudmärket, och märkestriangeln fästs direkt bredvid huvudmärket.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Figur 34a. Hjälpmärke som anger den riktning i vilken huvudmärket gäller

För att förbättra åskådligheten kan man i hjälpmärket, som anger den riktning i vilken huvudmärket gäller, använda en rektangulär botten, vars färg bestäms enligt huvudmärkets färg (figur 34b).

Figur 34b. Rektangulär botten för hjälpmärke

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

97 §

Hjälpskylt

En hjälpskylt preciserar huvudmärkets innebörd. Hjälpskylten är rektangulär och har samma bredd som huvudmärket (figurerna 35, 15 och 22). Hjälpskyltar som anger avstånd eller den sträcka på vilken märket gäller fästs ovanför huvudmärket. Övriga hjälpskyltar som preciserar huvudmärket fästs nedanför huvudmärket.

Figur 35. Hjälpskylt

Kabel- och ledningstavlor samt riktmärken

98 §

Kabel- och ledningstavlor

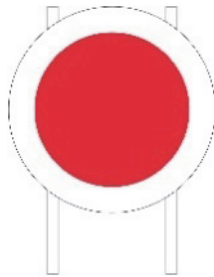
Kabel- och ledningstavlor utvisar platsen i en farled eller ett annat trafikerat vattenområde där en kabel, vatten- eller avloppsledning eller annan ledning är nedsänkt i vattnet. Kabel- och ledningstavlorna är rektangulära med texten KAAPELI (KABEL eller CABLE) eller ett omnämnande av kabelns karaktär (t.ex. LJUSFIBERKABEL) i stora svarta bokstäver på kromgul botten, och på en ledningstavla anges också ledningens karaktär (t.ex. NATURGAS eller VATTENLEDNING) (figur 36). En kabel- eller ledningstavla placeras på vardera stranden till vattenområdet vinkelrätt mot kabelns, vattenledningens, avloppsledningens eller en annan lednings riktning så att den räta linjen som löper genom tavlorna utvisar kabelns, vattenledningens, avloppsledningens eller en annan lednings läge.

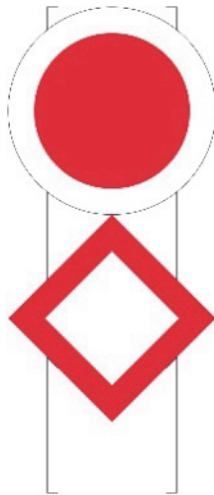
Figur 36. Kabel- och ledningstavlor

Riktmärken

Riktmärken kan användas för att precisera en kabels eller lednings läge på ett ställe där den korsar en farled, om detta inte tillräckligt tydligt kan utvisas med kabeltavlor. Den linje som löper genom riktmärkena nedre (figur 37a) och övre (figur 37b) utvisar kabelns eller ledningens läge vid farleden. Det nedre riktmärket är ett cirkelformigt rött märke försett med en vit bård. Den vita bårdens bredd utgör 1/8 av märkets diameter. Det övre riktmärket består av två ovanpå varandra placerade märken, av vilka det övre är identiskt med det nedre riktmärket. Omedelbart nedanför detta finns ett snedställt kvadratisk vitt märke med en röd bård, vars bredd utgör 1/8 av märkets diagonal. Riktmärkenas höjd ska dimensioneras så att man tydligt kan se riktmärkena från farleden som korsar kabeln.

Figur 37a. Riktmärke, nedre

Figur 37b. Riktmärke, övre

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

5 kap.

Förbud och begränsningar samt tillstånd till tävlingar och övningar

100 §

Tillfällig stängning av vattenområde

Transport- och kommunikationsverket kan med anledning av en olycka eller någon annan motsvarande orsak bestämma att sjötrafiken tillfälligt ska avbrytas eller begränsas i ett vattenområde. Sjötrafikanterna ska informeras om avbrottet på behörigt sätt.

101 §

Förbud och begränsningar som gäller ett visst område eller en viss farkosttyp

Transport- och kommunikationsverket kan förbjuda eller begränsa trafik med farkoster på ett visst vattenområde för viss tid eller tills vidare, om förbudet eller begränsningen prövas vara behövlig till skydd för trafiken, miljön, fisket eller någon annan näring eller för allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt intresse.

Om användningen av en viss motordriven farkosttyp medför särskilt betydande olägenheter för naturen eller den övriga miljön, fisket eller någon annan näring, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt intresse, kan Transport- och kommunikationsverket förbjuda eller begränsa användningen av denna farkosttyp på ett visst område.

Förbuden eller begränsningarna, med undantag för hastighetsbegränsningar, gäller inte användningen av farkoster som behövs för arbetet eller på grund av bostadens läge och inte heller användningen av svårt rörelsehindrade personers farkoster, om inte något annat bestäms i beslutet av särskilt vägande skäl. Sådant framförande av farkost som är nödvändigt för utförande av tjänsteuppdrag, uppdrag för prehospitalet akutsjukvård och räddningsuppdrag, tryggheten av Försvarsmaktens verksamhet samt andra motsvarande orsaker är tillåtet oberoende av förbud eller begränsningar.

102 §

Behandlingen av förbuds- och begränsningsärenden

En framställan om ett sådant förbud eller en sådan begränsning som avses i 101 § kan göras av kommunen eller en kommunmedlem eller av en sådan myndighet, sammanslutning eller ägare till ett vattenområde som berörs av saken. Utfärdandet av förbud eller begränsningar kan också inledas av Trafikledsverket, Transport- och kommunikationsverket eller den regionala närings-, trafik- och miljöcentralen. Framställan om utfärdande av förbud eller begränsning ska lämnas skriftligen till Transport- och kommunikationsverket. Av framställan ska framgå giltighetstiden och grunderna för förbudet eller begränsningen samt andra omständigheter som behövs med tanke på behandlingen av ärendet. Det vattenområde för vilket förbudet eller begränsningen söks ska anges på en karta i ändamålsenlig skala.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Innan förbud eller begränsningar utfärdas ska den kommun vars område förbudet eller begränsningen gäller höras, och de myndigheter, sammanslutningar, ägare till vattenområden och andra som berörs av saken ska ges tillfälle att bli hörda. Transport- och kommunikationsverket eller, om det är en kommun som gjort framställan, kommunen ska på det sätt som föreskrivs om offentliga kungörelser kungöra framställan minst 14 dagar på kommunens anslagstavla. Dessutom ska ett meddelande om offentliggörande av kungörelsen publiceras i tillräckligt god tid i minst en tidning med allmän spridning på orten. Kungörelsekostnaderna betalas av statens medel.

Anmärkningar med anledning av framställan ska lämnas till Transport- och kommunikationsverket inom 14 dagar från utgången av kungörelsetiden.

Utfärdas ett förbud eller en begränsning på framställan av kommunen, ska förbudet eller begränsningen utformas enligt framställningen, om det inte är behövligt att avvika från denna med hänsyn till principen om ett opartiskt bemötande av medborgarna eller med hänsyn till den regionala enhetligheten eller av andra särskilda orsaker.

Transport- och kommunikationsverket ska informera om sitt beslut genom att iakttä vad som i 2 mom. bestäms om hörande med anledning av en framställan. Av kungörelsen angående beslutet ska framgå vem som utfärdat beslutet, datum för utfärdande, beslutets huvudsakliga innehåll samt när förbudet eller begränsningen träder i kraft. Av kungörelsen ska även framgå var närmare uppgifter om beslutet kan fås.

Transport- och kommunikationsverket ska i god tid innan förbudet eller begränsningen träder i kraft delge beslutet till den som gjort framställningen, kommunen i fråga, vattenområdets ägare eller innehavare samt de tillsynsmyndigheter saken berör.

103 §

Ikraftträdande av förbud och begränsningar

Transport- och kommunikationsverket kan bestämma att dess beslut om förbud eller begränsningar ska träda i kraft på det sätt som bestäms i beslutet även om det överklagas, efter det att beslutet har tillkännagivits. Besvärinstansen kan dock förbjuda att beslutet verkställs.

104 §

Utmärkning av förbud och begränsningar

Förbud eller begränsningar ska, om möjligt, utmärkas på det vattenområde som de gäller eller i dess närhet. För utmärkningen av förbud eller begränsningar i en allmän farled ansvarar huvudmannen för farleden och på andra ställen den kommun vars område förbudet eller begränsningen gäller.

Hastighetsbegränsningar ska, om möjligt, utmärkas i de sjökort som publiceras av den nationella sjökortsmyndigheten eller en av denna auktoriserad part.

Som förbuds- och begränsningsmärken används sjötrafikmärken enligt denna lag.

Vid placeringen av märken som utvisar förbud och begränsningar iakttas vad som i 10 kap. 5 § i vattenlagen bestäms om rätt för den som är huvudman för en allmän farled att i vattendraget eller på dess strand placera ut säkerhetsanordningar för sjöfarten.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

105 §

Ändring av beslut om förbud eller begränsningar

Ett beslut om förbud eller begränsningar som har meddelats enligt 101 § kan ändras, om de förhållanden som rådde när beslutet fattades väsentligen har förändrats eller om det senare konstateras att de har varit väsentligen andra än vad som förutsattes då beslutet meddelades. Då ska bestämmelserna i 102 § om behandlingen av förbuds- och begränsningsärenden iakttas.

106 §

Tillstånd till tävlingar, övningar och andra evenemang

För återkommande eller permanent anordnande av tävlingar, övningar eller andra evenemang med motordrivna farkoster på ett och samma vattenområde ska, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om tillståndsplikt, tillstånd sökas hos den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Tillstånd behövs dock inte för ett område som i en detaljplan har reserverats för ändamålet eller för ett område för vilket det har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (527/2014).

Tillstånd ska också sökas för anordnande av ett enskilt evenemang, om evenemanget förväntas orsaka betydande olägenheter för miljön. Kommunen får ta ut en avgift för de tillstånd som avses i 1 mom. och i detta moment. De avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen fastställs närmare i en taxa som antas av kommunen.

Tillstånd till ett evenemang som genomförs på flera kommuners område beviljas av den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen. Tillstånd till ett evenemang som genomförs inom flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde beviljas av den behöriga närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde evenemanget huvudsakligen genomförs.

En förutsättning för tillstånd som avses i denna paragraf är att evenemanget i fråga uppfyller tillräckliga säkerhetskrav och att verksamheten inte medför oskäligen olägenheter för naturen eller den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt intresse. Tillstånd kan beviljas endast om vattenområdets ägare har gett sitt samtycke. Är vattenområdet samfällt, fattas beslutet om samtycket i enlighet med lagen om samfälligheter (758/1989).

Tillstånd behövs dock inte för övningar som genomförs av räddnings- eller sjöräddningsväsendet, av de myndigheter som övervakar sjötrafiken eller av Försvarsmakten.

Om ett tillståndspliktigt evenemang förutsätter att sjötrafiken avbryts eller begränsas tillfälligt eller att ett förbud eller en begränsning som gäller ett visst område frångås, ska tillstånd för detta sökas hos Transport- och kommunikationsverket.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

6 kap.

Krav som gäller farkoster och deras utrustning

107 §

Farkosters konstruktion, utrustning och skick

En farkost ska ha en sådan konstruktion och utrustning, vara i ett sådant skick och ha sådana övriga egenskaper att den är säker på alla de farvatten där den används.

En farkost ska dessutom vara sådan att användningen av den inte orsakar betydande eller onödiga olägenheter eller störningar för naturen eller den övriga miljön, fisket, allmänt nyttjande av naturen för rekreation eller något annat allmänt eller enskilt intresse.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om konstruktionen och egenskaperna i fråga om hyresbåtar och farkoster som erbjuds för uthyrning och om de anordningar, utrustningar och tillbehör som ska finnas ombord på hyresbåtar och farkoster som erbjuds för uthyrning samt om egenskaperna, konstruktionen, slaget, antalet, skicket och användningen av dessa.

108 §

Farkosters utrustning

I en farkost som är försedd med motor eller i en farkost med en skrovlängd på över fem meter som är försedd med segel ska då den är i gång finnas följande funktionsdugliga utrustning:

1) för var och en som befinner sig i farkosten en godkänd räddningsväst, ett flytplagg eller en räddningsdräkt; räddningsvästen, flytplagget och räddningsdräkten ska till sin storleksklass och sin bärförmåga motsvara personens storlek och vikt,

2) en länsump eller något annat redskap för tömning av farkosten,

3) åror eller paddel eller ett ankare med lina; redskapet ska vara lämpligt med tanke på farkostens storlek och egenskaper,

4) en handbrandsläckare som årligen granskats på behörigt sätt, om farkosten har en förbränningsapparat, en inombordsmotor eller en utombordsmotor på mer än 25 kilowatt, förutom om det är fråga om en vattenskoter.

Farkoster ska vara utrustade med signalutrustning enligt kapitel D i sjövägsreglerna.

Särskilda bestämmelser gäller för ljus och flytgasaggregat. Transport- och kommunikationsverket kan godkänna signallyktor som ska användas på farkoster.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare tekniska föreskrifter om egenskaperna, konstruktionen, slaget, antalet, skicket och användningen i fråga om farkoster och deras motorer samt utrustning och tillbehör.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

109 §

Undantag från krav som gäller farkoster och deras utrustning

Transport- och kommunikationsverket kan i enskilda fall av särskilda skäl bevilja undantag från de bestämmelser och föreskrifter som gäller farkosters konstruktion, motor, utrustning och tillbehör, om detta inte medför fara för sjötrafikens eller personers säkerhet eller miljön och om tillämpningen av bestämmelserna eller föreskrifterna skulle vara uppenbart meningslös eller oskäligt besvärlig.

Transport- och kommunikationsverket kan på begäran av den som arrangerar ett båtsportevenemang bevilja de farkoster som deltar i evenemanget undantag från bestämmelserna och föreskrifterna om farkosters konstruktion och utrustning, förutsatt att farkosternas säkerhet inte försvagas av undantagen.

7 kap.

Registrering av farkoster

110 §

Skyldighet att registrera en farkost

En farkost med motor, vars effekt enligt motortillverkarens uppgift är minst 15 kilowatt, samt en farkost med motor eller segel, vars skrovlängd enligt tillverkarens uppgift är minst 5,5 meter, ska registreras.

Farkosten ska registreras i det trafik- och transportregister som avses i avdelning VI i lagen om transportservice.

Också sådana farkoster som inte är registreringspliktiga med stöd av denna lag kan införas i trafik- och transportregistret.

Farkoster som registrerats i trafik- och transportregistret får inte samtidigt vara införda i det fartygsregister enligt fartygsregisterlagen (512/1993) som förs av Statens ämbetsverk på Åland eller i fiskefartygsregistret enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010).

En sådan farkost som inte har någon anknytning till Finland på basis av ägande, innehav eller huvudsaklig användningsplats införs inte i trafik- och transportregistret.

På farkosters nationalitet och rätt att föra finsk flagg tillämpas 1 kap. 1 § i sjölagen.

111 §

Undantag från registreringsplikten

Registreringsplikten gäller inte

1) farkoster vars ägare eller innehavare är Försvarmakten eller Gränsbevakningsväsendet,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

2) farkoster som hör till ett fartyg som har registrerats enligt fartygsregisterlagen eller till ett fartyg som har införts i fiskefartygsregistret enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs,

3) fartyg som med stöd av 38 § i lagen om det nationella genomförandet av Europeiska unionens gemensamma fiskeripolitik (1048/2016) har registrerats i fiskefartygsregistret för insjövattnen eller en farkost som hör till ett sådant fartyg,

4) farkoster som är avsedda endast för tävlingsbruk.

112 §

Användning av en registreringspliktig farkost

En registreringspliktig farkost får inte användas i sjötrafik innan den har förts in i registret.

En farkost som befinner sig tillfälligt i Finland och vars ägare eller innehavare varken har hemkommun, hemvist eller hemort i Finland, eller som har registrerats någon annanstans på behörigt sätt, får användas i Finland utan att den anmäls till registret. Ägare eller innehavare till en farkost får, om de har sin hemkommun, hemvist eller hemort i landskapet Åland, använda sin farkost tillfälligt på annat håll i Finland utan att anmäla den till registret.

Om en farkost importeras från utlandet till Finland ska den registreras inom sju dagar från det att den importerats till Finland.

113 §

Förhandsanmälan

Identifieringsuppgifter och tekniska uppgifter om en ny farkost och farkostens motor som uppfyller gällande krav i Finland kan anmälas till Transport- och kommunikationsverket innan farkosten och dess motor första gången registreras i Finland. De uppgifter som har lämnats i förhandsanmälan behöver inte anmälas i samband med första registrering enligt 114 §.

Förhandsanmälan får göras av en farkoststillverkare eller motortillverkare eller av dennes företrädare eller av en importör som

1) är en i Finland registrerad juridisk person,

2) är solvent och sakkunnig,

3) har eller av tillverkaren får tillgång till de tekniska uppgifterna om en farkosts eller motors konstruktion och utrustning och tillgång till uppgifterna om försäkrans om överensstämmelse, och

4) har ingått avtal med Transport- och kommunikationsverket om lämnande av uppgifter.

Innan ett avtal som avses i 2 mom. 4 punkten ingås ska den sökande visa för Transport- och kommunikationsverket att den sökande uppfyller kraven i 2 mom. 1—3 punkten.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om hur förhandsanmälan görs och om de identifieringsuppgifter och tekniska uppgifter för en farkost och en motor som krävs i förhandsanmälan.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

114 §

Första registrering

Innan en farkost tas i sjötrafik i Finland för första gången är ägaren skyldig att göra en skriftlig registreringsanmälan till Transport- och kommunikationsverket.

Första registrering förutsätter att Transport- och kommunikationsverket får utredning om

- 1) ägaren till och innehavaren av farkosten och dess motor,
- 2) farkostens och dess motors identifieringsuppgifter och tekniska uppgifter,
- 3) att farkosten och dess motor överensstämmer med kraven,
- 4) farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de tekniska uppgifter om farkoster och deras motorer som ska uppges vid första registrering.

115 §

Ändringsregistrering

Ägaren till en registrerad farkost är skyldig att göra en skriftlig anmälan till Transport- och kommunikationsverket om en ändring i de uppgifter i registret som avses i 114 § 2 mom. inom 30 dagar från ändringen. En ändring behöver dock inte anmälas, om den gäller namn, personbeteckning, adress eller hemkommun för en ägare eller innehavare som har personbeteckning eller en sådan persons dödsfall eller om den gäller kontaktinformationen för en juridisk person vars företags- och organisationsnummer har införts i registret.

Innehavaren av en registrerad farkost är skyldig att göra en skriftlig anmälan till Transport- och kommunikationsverket om ändringar i registrets tekniska uppgifter om farkosten och dess motor och om ändringar i registrets uppgifter om farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i, inom 30 dagar från det att uppgifterna ändrats.

Ändringsregistrering förutsätter att Transport- och kommunikationsverket får utredning om ändringar som gäller

- 1) ägaren till eller innehavaren av farkosten,
- 2) de tekniska uppgifterna om farkosten eller dess motor,
- 3) farkostens och dess motors överensstämmelse med kraven,
- 4) farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i, eller
- 5) tillfällig avregistrering.

116 §

Slutlig avregistrering

Ägaren till en registrerad farkost är skyldig att inom 30 dagar från det att farkosten förstörts, skrotats eller demonterats göra en skriftlig anmälan till Transport- och kommunikationsverket om att farkosten tagits slutligt ur sjötrafik i Finland.

En anteckning om slutlig avregistrering görs i registret endast om Transport- och kommunikationsverket lämnas tillförlitlig utredning om att farkosten har förstörts, skrotats eller demonterats.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

117 §

Registreringsbevis

Transport- och kommunikationsverket utfärdar ett registreringsbevis över första registrering av en farkost. I registreringsbeviset antecknas namnet på farkostens ägare och innehavare. Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om vilka tekniska uppgifter om farkoster och deras motorer som ska antecknas i registreringsbeviset.

I registreringsbeviset antecknas uppgift om farkostens finska nationalitet, om farkosten är finsk på det sätt som avses i 1 kap. 1 § i sjölagen när farkosten registreras.

Transport- och kommunikationsverket utfärdar ett nytt registreringsbevis, om de uppgifter som antecknats i registreringsbeviset ändras eller om registreringsbeviset har förkommit.

Registreringsbeviset ska medföras vid användning av en farkost, om de uppgifter om farkosten som antecknats i trafik- och transportregistret inte kan påvisas på annat sätt. En registreringsanmälan om första registrering som gjorts i trafik- och transportregistret berättigar dock till att använda farkosten utan registreringsbevis i 30 dagar från det att registreringsanmälan gjorts.

Transport- och kommunikationsverket fastställer en mall för registreringsbeviset.

Transport- och kommunikationsverket svarar för att registreringsbeviset framställs och levereras till kunden. Transport- och kommunikationsverket kan sköta denna uppgift genom att anlita tjänster från en privat eller offentlig serviceproducent. När verksamheten i fråga organiseras ska lagen om transportservice iakttas.

118 §

Registerbeteckning

I samband med första registrering tilldelar Transport- och kommunikationsverket en farkost en registerbeteckning som identifierar den. Registerbeteckningen består av en bokstavs- och sifferserie. Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om registerbeteckningens tekniska egenskaper och om hur den märks ut.

En registreringspliktig farkost får inte användas om den inte är försedd med registerbeteckning.

Om en farkost också har registrerats i det i 111 § 3 punkten avsedda fiskefartygsregistret för in-sjövatten, behöver farkosten inte förses med en registerbeteckning enligt denna lag.

119 §

Provbeteckning

Trots vad som föreskrivs i 112 § 1 mom. får tillverkaren, importören, försäljaren eller reparatören av en farkost eller dess motor eller någon annan motsvarande näringsidkare använda en icke-registrerad farkost vid provkörning, säljfrämjande verksamhet och annan liknande verksamhet som direkt sammanhänger med utövandet av näringen, om Transport- och kommunikationsverket på skriftlig ansökan har gett näringsidkaren en provbeteckning.

En provbeteckning gäller tills vidare. En provbeteckning kan återkallas om näringsidkaren har meddelat att han eller hon avstår från den, om näringsidkaren har använt provbeteckningen i strid

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

med denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den eller om det finns någon annan särskild orsak till att återkalla provbeteckningen.

Transport- och kommunikationsverket ger näringsidkaren ett bevis över att provbeteckning har beviljats. Beviset ska medföras vid användning av farkosten. En icke-registrerad farkost ska föras med en provbeteckning, om farkosten används i enlighet med 1 mom.

På beviset över provbeteckning tillämpas vad som i 117 § 5 och 6 mom. föreskrivs om registreringsbevis.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om provbeteckningens tekniska egenskaper och om hur den märks ut på farkosten samt om vilka registeruppgifter om näringsidkaren som ska antecknas i beviset.

8 kap.

Sjötrafikbrott och sjötrafikförseelser

120 §

Sjötrafikbrott

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1) de i 5 § 1 mom. föreskrivna allmänna skyldigheter som gäller vid användning av en farkost,
2) bestämmelserna i 6 § 3 eller 4 mom. som gäller ansvaret för den som överlämnar en farkost,
3) bestämmelserna i 7 § som gäller befälhavarens allmänna ansvar, med undantag för i 7 § 3 punkten angiven annan utrustning än sådana räddningsvästar, flytplagg eller räddningsdräkter som krävs enligt 108 § 1 mom. 1 punkten,

4) iakttagandet av bestämmelserna i de sjövägsregler som avses i 10 § i ett område där dessa som sådana ska iakttagas,

5) det i 49 § föreskrivna förbudet att ändra eller avlägsna en säkerhetsanordning eller att vid utmärkning av en enskild farled använda säkerhetsanordningar som är avsedda för utmärkning av en allmän farled,

6) de i 50 § föreskrivna förbuden att sätta ut vilseledande ljus eller anordningar, eller

7) de i 51 eller 52 § föreskrivna förbuden att äventyra en säkerhetsanordnings funktion eller underlåta att anmäla en säkerhetsanordning som är ur funktion,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *sjötrafikbrott* dömas till böter.

För sjötrafikbrott döms även den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i strid med 6 § 1 mom. framför, styr eller manövrerar eller i strid med 41 § manövrerar en farkost eller överskrider den högsta tillåtna hastighet som anvisas med sjötrafikmärke eller den farkostspecifika hastigheten, om hastigheten överskrids med mer än den högsta tillåtna hastigheten.

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten, grovt äventyrande av trafiksäkerheten, fylleri i sjötrafik, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad och förande av fortskaffningsmedel utan behörighet finns i 23 kap. 1, 2, 5, 8 och 10 § i strafflagen (39/1889). Bestämmelser om straff för den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 5 § i denna lag eller mot begränsningar eller förbud som har meddelats med stöd av 101 § i denna lag så att gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön, finns i 48 kap. 3 § 4 mom. i strafflagen.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Bestämmelser om straff för underlåtenhet att se till att fartyget är sjövärdigt och för underlåtenhet att iaktta gott sjömansskap finns i 20 kap. 1 och 2 § i sjölagen. Bestämmelser om straff för brott mot bestämmelserna om yrkeskompetens finns i 264 § i lagen om transportservice.

Bestämmelser om straff för registeranteckningsbrott finns i 16 kap. 7 § i strafflagen. Bestämmelser om straff för usurpation av tjänstemannabefogenhet finns i 16 kap. 9 § i strafflagen.

121 §

Åtgärdseftergift och anmärkning

Vid sjötrafikbrott får eftergift ske i fråga om anmälan, åtal och straff, om gärningen med beaktande av omständigheterna är ringa.

Om brottet uppenbarligen är sådant som anges i 1 mom. kan den myndighet som övervakar sjötrafiken, utan att vidta andra åtgärder, tilldela den som gjort sig skyldig till brottet en anmärkning.

122 §

Påförande av avgift för trafikförseelse inom sjötrafiken

Avgift för trafikförseelse påförs som påföljd vid i denna lag angivna trafikförseelser inom sjötrafiken. Avgiften påförs av polisen, Gränsbevakningsväsendet eller Tullen och den betalas till staten.

Om en enda avgift för trafikförseelse på en och samma gång ska påföras för två eller flera förseelser, påförs avgiften höjd med 40 euro i förhållande till den förseelse för vilken den strängaste avgiften gäller.

Om sjötrafikförseelsen är ringa, ska för den ges en muntlig eller skriftlig anmärkning i stället för att påföra en avgift för trafikförseelse.

Avgift för trafikförseelse får inte påföras, om

- 1) den som misstänks ha begått sjötrafikförseelsen misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som behandlas i domstol,
- 2) den som misstänks ha begått sjötrafikförseelsen för samma gärning har meddelats en laga-kraftvunnen dom eller påförts straff,
- 3) den som misstänks ha begått sjötrafikförseelsen misstänks för ett brott som begåtts genom samma gärning,
- 4) den som misstänks ha begått sjötrafikförseelsen inte har fyllt femton år vid tidpunkten för gärningen.

En påföljd ska inte heller bestämmas om trafikförseelsen inom sjötrafik uppenbarligen har berott på ursäktlig ouppmärksamhet eller tanklöshet eller om bestämmandet av påföljden av någon annan orsak är uppenbart oskäligt.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

123 §

Allmänna förseelser av befälhavare på en farkost

Befälhavaren på en farkost påförs en avgift för trafikförseelse på 70 euro, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att iaktta

1) det i 7 § 3 punkten angivna kravet att farkosten ska vara försedd med i 108 § avsedd annan utrustning än den utrustning som krävs enligt 1 mom. 1 punkten i den paragrafen,

2) tecken, befallningar eller förbud som avses i 11 § och som ges av en person som övervakar sjötrafiken, tecken som ges av en person som reglerar sjötrafiken eller skyldigheter som anges med ljussignaler eller något annat sjötrafikmärke än ett hastighetsbegränsningsmärke,

3) bestämmelserna om ankring eller förtöjning i 16 eller 17 §,

4) bestämmelserna om uppvisande av i 18 § 3 mom. avsedda andra dokument än sådana dokument som gäller registrering,

5) den i 19 § föreskrivna skyldigheten att stanna farkosten och avbryta färden,

6) bestämmelserna om användningen av ljus, signalfigurer eller ljud- och ljussignaler i 23—32 §,

7) de i 33 § avsedda förfaranden som ska iakttas i kanaler och i trafik via rörliga broar, eller

8) bestämmelserna i 34—37 § om hastighetsbegränsningar som ska iakttas i kanaler och i trafik via rörliga broar, skyldigheterna vid användning av segelbåt, rökförbudet, förbudet att hantera öppen eld eller skyldigheten att anmäla uppgifter om farkosten.

Befälhavare påförs en avgift för trafikförseelse för en i 1 mom. avsedd förseelse som begåtts i Saima kanal eller i ett område i anslutning till denna endast om förseelsen har begåtts i det område av Saima kanal som tillhör republiken Finland.

124 §

Överskridande av hastighetsbegränsning med farkost

En farkosts befälhavare som uppsåtligen eller av oaktsamhet överskrider den högsta tillåtna hastigheten som anvisas med sjötrafikmärke eller den farkostspecifika hastigheten påförs en avgift för trafikförseelse på 120 euro, om hastigheten överskrids med högst den högsta tillåtna hastigheten.

125 §

Registreringsförseelser av ägare till eller innehavare av en farkost

Ägaren till en farkost påförs en avgift för trafikförseelse på 70 euro, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att göra en i 114 § angiven registreringsanmälan om första registrering innan farkosten tas i bruk eller en sådan anmälan om slutlig avregistrering som avses i 116 §.

Ägaren till eller innehavaren av en farkost påförs en avgift för trafikförseelse på 70 euro, om han eller hon uppsåtligen

1) använder farkosten i strid med 112 § innan den har införts i registret,

2) underlåter att inom föreskriven tid göra en sådan ändringsregistrering som avses i 115 §,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

3) försummar sin i 117 § avsedda skyldighet att medföra registreringsbevis vid användning av farkosten, eller

4) använder en registreringspliktig farkost i strid med 118 § så att den inte är försedd med registerbeteckning.

126 §

Registreringsförseelse av näringsidkare som använder en farkost

Tillverkaren, importören, försäljaren eller reparatören av en farkost eller dess motor eller någon annan motsvarande näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder en icke-registrerad farkost utan en sådan i 119 § avsedd provbeteckning som utfärdas av Transport- och kommunikationsverket påförs en avgift för trafikförseelse på 70 euro.

127 §

Innehållet i beslut om avgift för trafikförseelse

I ett beslut om avgift för trafikförseelse ska följande nämnas:

- 1) den myndighet som har fattat beslutet och handläggarens namn och tjänsteställning,
- 2) personuppgifter om den kända befälhavaren på farkosten eller kontaktuppgifter till farkostens ägare, innehavare eller tillfälliga användare,
- 3) de uppgifter som behövs för att identifiera farkosten,
- 4) tiden och platsen för felet eller förseelsen, dess art samt övriga uppgifter som behövs för att beskriva felet eller förseelsen,
- 5) tillämpliga bestämmelser,
- 6) det belopp som ska betalas, betalningstiden och övriga uppgifter som behövs för betalningen,
- 7) datum och klockslag för påförande av avgiften,
- 8) en redogörelse för eventuella andra påföljder som sjötrafikförseelsen kan medföra för den som har fått en avgift för trafikförseelse.

Anvisningar om hur man begär omprövning ska bifogas ett beslut om avgift för trafikförseelse.

128 §

Delgivning av beslut om avgift för trafikförseelse

Ett beslut om avgift för trafikförseelse ska delges den som gjort sig skyldig till förseelsen utan dröjsmål personligen eller på något annat sätt bevisligen med iakttagande av bestämmelserna om bevislig delgivning i förvaltningslagen (434/2003).

Ett beslut om avgift för trafikförseelse kan trots det som föreskrivs i 1 mom. delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen, om det är fråga om en sjötrafikförseelse som begåtts med en farkost och den skyldigas identitet direkt har kunnat konstaterats. Beslutet ska då sändas utan dröjsmål och inom två veckor från den dag då förseelsen har begåtts.

Om beslutet inte har delgetts inom sex månader från den dag då förseelsen har begåtts förfaller ärendet.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

129 §

Betalningstid för avgift för trafikförseelse

En avgift för trafikförseelse ska betalas inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

130 §

Verkställighet av avgift för trafikförseelse

Bestämmelser om verkställigheten av en avgift för trafikförseelse finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

En avgift för trafikförseelse preskriberas när fem år har förflutit från det att det lagakraftvunna beslutet fattades.

Rättsregistercentralen sköter verkställigheten av beslut som gäller avgift för trafikförseelse.

Polisen, Gränsbevakningsväsendet, Tullen och domstolarna ska underrätta Rättsregistercentralen om sina beslut om påförande av avgifter för trafikförseelse. Rättsregistercentralen ska också underrättas om ett beslut genom vilket en avgift för trafikförseelse har avlyfts.

131 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om

1) de handlingar som ska användas när en avgift för trafikförseelse påförs samt om de anteckningar som ska göras i dem och förvaringen av dem,

2) de meddelanden som har samband med verkställigheten av påföljderna enligt denna lag samt om andra meddelanden mellan myndigheter.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

132 §

Tillsyn som rör förebyggande och bekämpning av miljöolägenheter

Tillsynen över att bestämmelserna i denna lag följs hör i fråga om förebyggande och bekämpning av miljöolägenheter till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen inom dess verksamhetsområde.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

133 §

Ändringssökande

När det gäller beslut som fattats med stöd av denna lag får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen. Det beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

I ett beslut kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

134 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs

1) sjötrafiklagen (463/1996),

2) lagen om registrering av farkoster (424/2014).

Genom denna lag upphävs dessutom

1) förordningen om prejningssignaler till fartyg (46/1976),

2) förordningen om förhindrande av sammanstötning i inre farvatten (Regler för inre farvatten 1978) (252/1978),

3) förordningen om utmärkning av farlederna (846/1979),

4) förordningen innefattande trafikstadga för kanaler och rörliga broar (512/1991).

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i en föreskrift som meddelats med stöd av en lag som upphävts genom denna lag hänvisas till en lag eller förordning som upphävts genom denna lag, ska hänvisningen anses avse motsvarande bestämmelse i denna lag.

135 §

Övergångsbestämmelse

Förbud och begränsningar som meddelats av Sjöfartsverket, Trafikverket, den regionala miljöcentralen och närings-, trafik- och miljöcentralen med stöd av den upphävda sjötrafiklagen (463/1996) samt av länsstyrelsen och den regionala miljöcentralen med stöd av den upphävda lagen om båttrafik (151/1969) gäller den tid som anges i besluten om dessa, om inte besluten ändras eller upphävs med stöd av denna lag.

Anhängiga ansökningar som gäller förbud eller begränsningar beträffande ett visst område eller en viss farkosttyp och som har lämnats innan denna lag trätt i kraft behandlas med stöd av denna lag.

Internationella förarbrev för fritidsbåt som är i kraft när denna lag träder i kraft betraktas som internationella förarbrev för fritidsbåt enligt denna lag.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

På sjötrafikförseelser som begåtts innan denna lag trätt i kraft tillämpas 12 § i lagen om ordningsbetsförseelser (986/2016), som var i kraft när denna lag trädde i kraft, samt bestämmelserna om straffansvar i den upphävda sjötrafiklagen och den upphävda lagen om registrering av farkoster. Om tillämpningen av denna lag skulle leda till ett lindrigare slutresultat ska detta beaktas när straffet bestäms.

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Bildbilagor

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Bilaga 1

BILD 1

Ljussignalernas innebörd

	Genomfart förbjuden
	Genomfart förbjuden
	Genomfart tillåten
	Genomfart tillåten. Eventuella trafikrestriktioner tillkännages med särskilda signaler.
	Begränsad segelfri höjd på grund av stängd rörlig bro eller port som begränsar den segelfria höjden. Farkost som är högre än den högsta tillåtna segelfria höjden enligt trafikmärket på bron eller porten får inte passera. Den som färdas med farkosten är själv ansvarig för att masthöjden är adekvat.
	Anländande farkost eller virkesflotte har observerats. Invänta anvisningar.
	Anländande farkost eller virkesflotte har observerats. Var beredd på att fortsätta färden.
	En sluss, rörlig bro eller en särskild plats i en farled (t.ex. en korsning mellan isväg och farled) är obemannad eller fungerar enligt självbetjäningsprincipen. Genomfart är tillåten på eget ansvar med iakttagande av försiktighet. Eventuella trafikrestriktioner tillkännages med särskilda signaler eller trafikmärke.

Teckenförklaringar:

 = Fast ljus

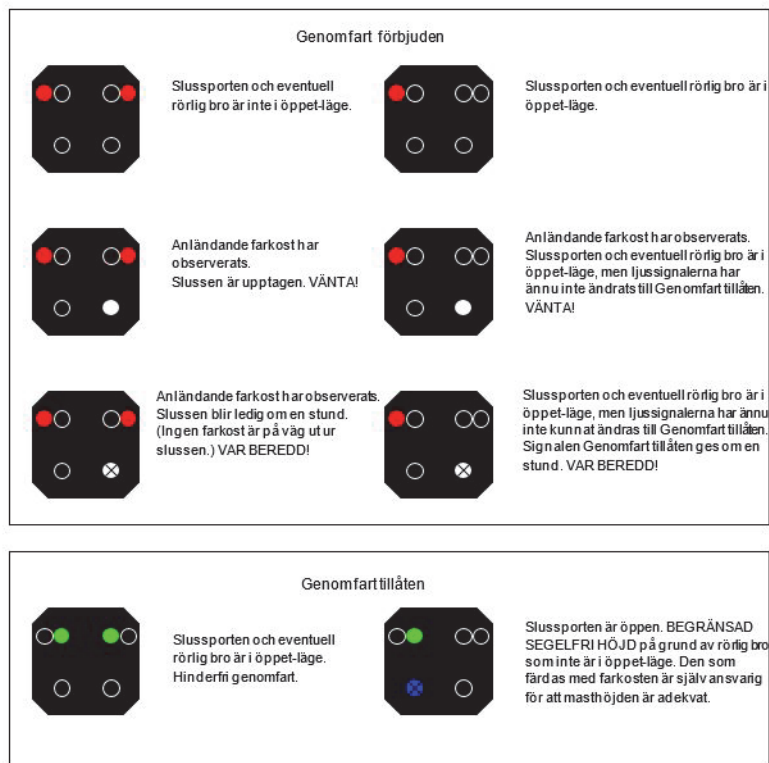
 = Blinkljus

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Bilaga 1

BILD 2

Ljussignaler för sjötrafiken vid slussar; fullständigt system

Även andra ljussignalssystem vid en sluss än det som presenteras ovan kan förekomma.

Transport- och kommunikationsverket bestämmer utifrån trafikplatsens behov vilken typ av signalsystem som ska användas.

Teckenförklaringar:

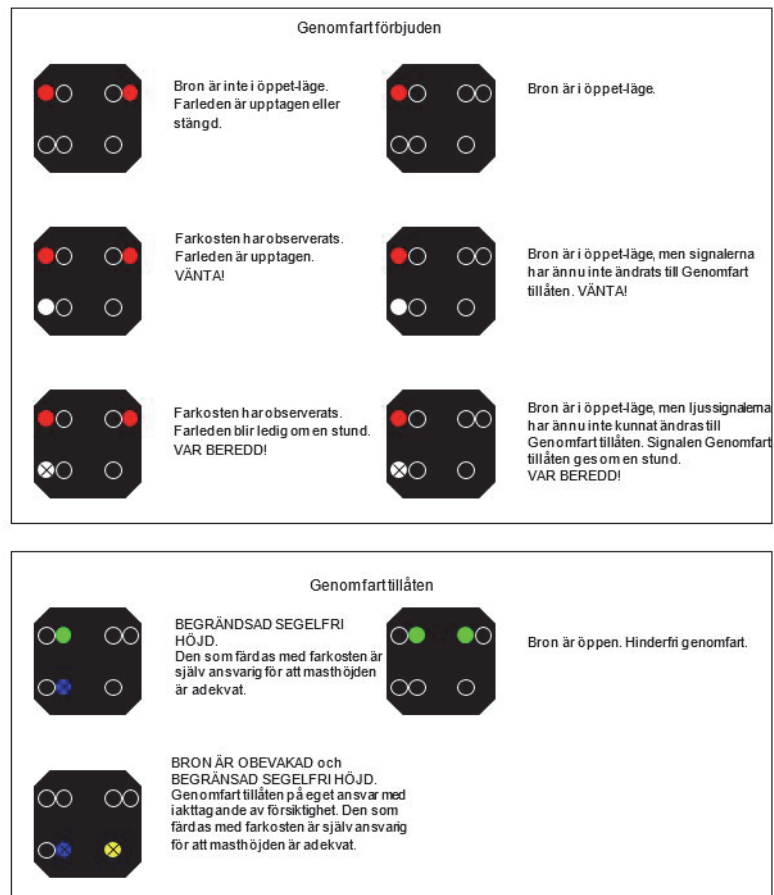
- = Fast ljus
- ⊗ = Blinkljus

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Bilaga 1

BILD 3

Ljussignaler för sjötrafiken vid rörliga broar; fullständigt system

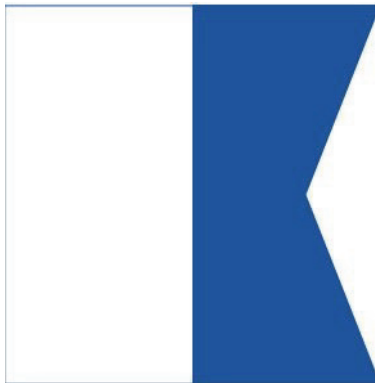
Även andra ljussignalsystem vid en rörlig bro än det som presenteras ovan kan förekomma. Transport- och kommunikationsverket bestämmer utifrån trafikplatsens behov vilken typ av signalsystem som ska användas.

Teckenförklaringar:

- = Fastljus
- ⊗ = Blinkljus

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Bilaga 2
Internationell signalflagga A

Lag

om ändring av lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009) 2 § 17 och 24 punkten, 3 § 3 mom., 4 § 6 och 7 mom. samt rubriken för 51 § och 51 § 1 och 2 mom.,

sådana de lyder, 2 § 17 och 24 punkten i lag 946/2018 och 3 § 3 mom., 4 § 6 och 7 mom. samt rubriken för 51 § och 51 § 1 och 2 mom. i lag 169/2019, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

17) *fritidsbåt* varje farkost avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ och framdrivnings-sätt, med en skrovlängd på minst 2,5 och högst 24 meter,

24) *hyresbåt* en farkost som hyrs ut för sport- och fritidsändamål bemannad, som i annan än reguljär trafik medför högst 12 passagerare och vars skrovlängd är minst 2,5 och högst 24 meter; dock inte en segelbåt med ett skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en farkost med motor vars effekt enligt motortillverkarens uppgift är under 15 kilowatt och skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en vattenskoter och inte heller en roddbåt,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

3 §

Fartyg på vilka lagen tillämpas

Denna lag tillämpas inte på fritidsbåtar, nöjesfartyg och hyresbåtar.

4 §

Hänvisningar till annan lagstiftning

I sjötrafiklagen (/) finns bestämmelser om krav på fartyg som används för handelssjöfart och krav på farkoster avsedda för sport och fritidsändamål, till den del kraven inte regleras någon annanstans i lag.

I lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar (1712/2015) finns bestämmelser om skydd av människors säkerhet och hälsa samt av egendom och miljön mot fritidsbåtars, vattenskotrar och deras utrustnings skadliga egenskaper samt om avgasutsläpp och bullerutsläpp från motorerna på fritidsbåtar och vattenskotrar.

51 §

Besiktning av specialfartyg, traditionsfartyg och yrkesbåtar

Specialfartyg, traditionsfartyg och yrkesbåtar ska genomgå en första besiktning innan de sätts i trafik som finska fartyg.

Specialfartyg, traditionsfartyg och yrkesbåtar ska utöver en första besiktning vid behov också genomgå en förnyad besiktning, årlig besiktning, mellanliggande besiktning och periodisk besiktning.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 3 § i lagen om marin utrustning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om marin utrustning (1503/2011) 3 § 5 mom. som följer:

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

3 §

Övrig lagstiftning

Bestämmelser om konstruktion, utrustning och skick för farkoster som används inom finskt vattenområde och inom Saima kanals arrendedområde finns i sjötrafiklagen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) 15 § och 39 § 2 mom., sådana de lyder, 15 § i lagarna 467/2018 och 384/2019 samt 39 § 2 mom. i lag 467/2018, och

ändras 2 § 13, 14 och 16 punkten, sådana de lyder i lag 976/2018, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

13) *fritidsbåt* varje farkost avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ och framdrivnings-sätt, med en skrovlängd på minst 2,5 och högst 24 meter,

14) *nöjesfartyg* varje fartyg som används för sport- och fritidsändamål vars skrovlängd är över 24 meter, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder, och vars bruttodräktighet är under 500,

16) *hyresbåt* en farkost som hyrs ut för sport- och fritidsändamål bemannad, som i annan än reguljär trafik medför högst 12 passagerare och vars skrovlängd är minst 2,5 och högst 24 meter; dock inte en segelbåt med ett skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en farkost med motor vars effekt enligt motortillverkarens uppgift är under 15 kilowatt och skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en vattenskoter och inte heller en roddbåt,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om transportservice

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om transportservice (320/2017) 96 § 5 mom. och 97 § 8, 9, 11 och 16 a-punkten samt 102 §,
sådana de lyder, 96 § 5 mom. och 97 § 16 a-punkten i lagarna 173/2019 och 371/2019 och 97 § 8, 9 och 11 punkten samt 102 § i lagarna 301/2018 och 371/2019, som följer:

96 §

Tillämpningsområde för bestämmelserna om behörighet för fartygspersonal

I fråga om traditionsfartyg tillämpas behörighetskraven för fartygspersonal på lastfartyg då fartyget medför högst 12 passagerare, samt behörighetskraven för fartygspersonal på passagerarfartyg då fartyget medför fler än 12 passagerare.

97 §

Definitioner gällande behörighet för fartygspersonal

I detta kapitel avses med

8) *fritidsbåt* varje farkost avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ och framdrivnings-sätt, med en skrovlängd på minst 2,5 och högst 24 meter,

9) *nöjesfartyg* varje fartyg som används för sport- och fritidsändamål med en skrovlängd på över 24 meter mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder och en bruttodräktighet under 500,

11) *hyresbåt* en farkost som hyrs ut för sport- och fritidsändamål bemannad, som i annan än reguljär trafik medför högst 12 passagerare och vars skrovlängd är minst 2,5 och högst 24 meter; dock inte en segelbåt med ett skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en farkost med motor vars effekt enligt motortillverkarens uppgift är under 15 kilowatt och skrov vars längd enligt tillverkarens uppgift är under 5,5 meter, en vattenskoter och inte heller en roddbåt,

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

16 a) *traditionsfartyg* ett historiskt fartyg som används i inrikes fart, men inte i reguljär trafik, som har en längd på minst 5,5 meter och är konstruerat före år 1965 och som är registrerat i Museiverkets traditionsfartygsregister,

— — — — —

102 §

Behörighetskrav för förare av hyresbåt som hyrs ut bemannad

Föraren av en hyresbåt som hyrs ut bemannad ska ha ett förarbrev för hyresbåt, om båten enligt 2 § 1 mom. i sjötrafiklagen (/) används i förtjänstsyfte mot ersättning. Om föraren av en hyresbåt som hyrs ut bemannad framför hyresbåten i internationell fart, ska han eller hon förutom ett förarbrev för hyresbåt även ha ett internationellt förarbrev för fritidsbåt.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2020. Lagens 96 § 5 mom. och 97 § 16 a-punkt tillämpas dock från och med den 21 december 2019.

— — — — —

Lag

om ändring av 6 § i lagen om trafiksystem och landsvägar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om trafiksystem och landsvägar (503/2005) 6 § 2 mom., sådant det lyder i lag 980/2018, som följer:

6 §

Landsvägsfärjor

— — — — —

För färjor gäller vad som särskilt föreskrivs eller bestäms om dem. Den som producerar färjtrafikservice ansvarar för att föraren av vajerfärjan har fyllt 18 år och har förmåga att sköta uppgiften. Serviceproducenten ansvarar dessutom för att föraren av vajerfärjan är förtrogen med vajerfärjans maskineri, konstruktion och användning samt med reglerna i 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977) och bestämmelserna i 2 kap. i sjötrafiklagen (/), med undantag av bestämmelserna om kanaler och rörliga broar, och att han eller hon är förtrogen med innehållet i de bestämmelser som utfärdats med stöd av 4 mom. i denna paragraf. En förare av en vajerfärja ska ha tillräckligt god hälsa för att kunna köra vajerfärjan. Föraren ska också ha tillräckliga språkkunskaper för att kunna ge anvisningar till passagerarna i nödsituationer. Vajerfärjan ska bemannas så att inte vajerfärjan, dess personal, passagerarna, lasten, annan egendom eller miljön utsätts för risker. Närings-, trafik- och

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

miljöcentralen fattar vid behov beslut om vajerfärjors bemanning. En vajerfärja ska genomgå en första besiktning innan den sätts i trafik som ett finskt fartyg. En vajerfärja ska utöver första besiktning vid behov också genomgå en förnyad besiktning, årlig besiktning, mellanliggande besiktning och periodisk besiktning. Till övriga delar iaktas i fråga om besiktning av vajerfärjor vad som föreskrivs i 6 kap. i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009). Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om besiktning av vajerfärjor.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om upphävande av 12 § i lagen om ordningsbotsförelser

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 12 § i lagen om ordningsbotsförelser (986/2016).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 23 och 48 kap. i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen (39/1889) 23 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten och 2 § 2 mom. 1 punkten samt 48 kap. 3 § 5 mom., sådana de lyder, 23 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten och 2 § 2 mom. 1 punkten i lag 545/1999 och 48 kap. 3 § 5 mom. i lag 1167/2018, som följer:

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

23 kap.

Om trafikbrott

1 §

Äventyrande av trafiksäkerheten

För äventyrande av trafiksäkerhet döms också den som på ett sätt som avses i 1 mom.

1) när han eller hon ansvarar för manövreringen av ett fartyg eller någon annan farkost eller sköter en uppgift som väsentligt påverkar dess trafiksäkerhet bryter mot sjötrafiklagen (/) eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd av den eller mot 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977),

2 §

Grovt äventyrande av trafiksäkerheten

För grovt äventyrande av trafiksäkerheten döms också den som vid äventyrande av trafiksäkerheten uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) när han eller hon ansvarar för manövreringen av ett fartyg eller någon annan farkost eller sköter en uppgift som väsentligt påverkar dess trafiksäkerhet försummar eller underlåter att iaktta sjötrafiklagens 12 §, som gäller säker gång och fart, 13 §, som gäller risk för och undvikande av kollision, eller 14 §, som gäller omkörning, möte och väjning eller bestämmelserna om styrnings- och seglingsregler, ljus och signalfigurer eller ljud- och ljussignaler i 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss,

så att brottet är ägnat att förorsaka allvarlig fara för någon annans liv eller hälsa.

48 kap.

Om miljöbrott

3 §

Miljöförseelse

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en i 5 § 1 mom. i sjötrafiklagen angiven skyldighet som gäller användning av farkost, mot en i 2 kap. i sjötrafiklagen angiven sjötrafikregel eller mot förbud eller begränsningar som gäller ett visst om-

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

råde eller en viss farkosttyp och som har meddelats med stöd av 101 § i den lagen, så att gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 4 § i lagen om brottsbekämpning inom Gränsbevakningsväsendet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om brottsbekämpning inom Gränsbevakningsväsendet (108/2018) 4 § 8 punkten som följer:

4 §

Brott som det ankommer på Gränsbevakningsväsendet att undersöka

Gränsbevakningsväsendet har till uppgift att förhindra, avslöja och utreda

8) gärningar som utgör brott enligt 20 kap. i sjölagen (674/1994) och enligt sjötrafiklagen (/) samt i sjötrafik begånget äventyrande av trafiksäkerheten enligt 1 §, grovt äventyrande av trafiksäkerheten enligt 2 §, fylleri i sjötrafik enligt 5 §, överlämnande av fortskaffningsmedel till berusad enligt 8 §, förande av fortskaffningsmedel utan behörighet enligt 10 § och störande av trafik enligt 11 a § i 23 kap. i strafflagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om föreläggande av böter och ordningsbot

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om föreläggande av böter och ordningsbot (754/2010) 3 § 2 mom. 11 punkten, sådan den lyder i lag 95/2018, och

Riksdagens svar RSv 260/2018 rd

ändras 3 § 2 mom. 10 punkten som följer:

3 §

Behöriga tjänstemän och tillämpningsområdet för bötesföreläggande

Straffföreläggande utfärdas av åklagaren. Bötesföreläggande utfärdas av en polisman. I ett bötesföreläggande kan som påföljd föreläggas ett bötesstraff på högst 20 dagsböter och en förverkandepåföljd för den som bryter mot

10) sjötrafiklagen (/) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den,

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 19.2.2019

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare